

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเสนอตารางแสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนบุตรเกิดออก, จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการ จำแนกตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ โดยใช้ระยะเวลาสมรสของสตรีเป็นตัวแปรที่เป็นเงื่อนไข ก็จะกล่าวเป็นลำดับดังนี้

ระยะเวลาสมรสของสตรีและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการางที่ ๑๗ พบว่าระยะเวลาสมรสของสตรี ซึ่งใช้เป็นตัวแปรที่เป็นเงื่อนไข ในการศึกษาค้นคว้านี้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับภาวะเจริญพันธุ์ ที่แท้จริง และภาวะเจริญพันธุ์ที่ต้องการของสตรีในชนบท ตัวอย่างเช่น สตรีที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี มีจำนวนบุตรเกิดออกโดยเฉลี่ย ๑.๑ คน ผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี มี ๓.๖ คน และผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป มี ๖.๕ คน และผู้ที่ไม่ทราบวาทนเองสมรสแล้วกับจำนวนบุตรเกิดออกโดยเฉลี่ย ๕.๔ คน ซึ่งบุคคลเหล่านี้อาจเป็นผู้ที่สมรสมาเป็นระยะเวลานาน จนกระทั่งลืมวาทนเองสมรสเมื่อใดและนานเท่าไรแล้ว เมื่อพิจารณาผลตารางระหว่างจำนวนบุตรเกิดออกของผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปีกับผู้สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป ปรากฏว่าผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป มีมากกว่าถึง ๕.๔ คน

ระยะเวลาสมรสของสตรีมีผลต่อจำนวนบุตรที่คาดหวังของสตรี เช่นเดียวกัน กล่าวคือ จำนวนบุตรที่คาดหวัง (ซึ่งเท่ากับจำนวนบุตรที่พึงประสงค์โดยขณะสัมภาษณ์ บวกกับจำนวนบุตรที่ต้องการเพิ่มขึ้นอีก) ของสตรีที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี เท่ากับ ๒.๕ คน ผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี คาดว่าจะมีบุตร ๓.๖ คน และผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป คาดว่าจะมีบุตร ๕.๖ คน ซึ่งมากกว่าผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปีอยู่ ๒.๙ คน

นอกจากนี้ระยะเวลาสมรสของสตรียังมีผลต่อจำนวนบุตรที่ต้องการของสตรีเช่นกัน โดยจำนวนบุตรที่ต้องการ (ที่ได้จากคำถามว่า "ถ้าให้ท่านเลือกที่ท่านมีบุตรมากน้อยเท่าใดก็ได้ ท่านต้องการจะมีบุตรกี่คน) ของผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี มีเท่ากับ ๓.๔ คน ผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป ต้องการมีบุตร ๔.๕ คน ซึ่งมากกว่าผู้ที่สมรสต่ำกว่า ๕ ปีอยู่ ๑.๑ คน

ทั้งกล่าวมาแล้วนั้นแสดงให้เห็นว่าระยะเวลาสมรสของสตรีมีผลทำให้ภาวะเจริญพันธุ์ทั้งสามประเภท มีความแตกต่างกัน โดยจำนวนบุตรเกิดออกมีความแตกต่างกันมากที่สุด คือผู้ที่มีระยะเวลาสมรสมากที่สุดมีมากกว่าผู้ที่มีระยะเวลาสมรสน้อยที่สุดถึงร้อยละ ๕๐๐ ในขณะที่ความแตกต่างของจำนวนบุตรที่คาดหวังและ

จำนวนบุตรของการเทากับร้อยละ ๕๓ และร้อยละ ๓๒.๔ ตามลำดับ จึงสรุปได้ว่า ผลจากการศึกษา
ครั้งนี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ว่า สตรีในชนบทมีระยะเวลาสมรสมากกว่า มีจำนวนบุตรเกิดรอดจำนวน
บุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ถือการมากกว่าผู้หญิงระยะเวลาสมรสน้อยกว่า (ตารางที่ ๑๗)

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาตารางที่ ๑๗ ถึง ๔๐ แล้วจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
ตามคือจำนวนบุตรทั้งสามประเภทกับตัวแปรอิสระต่าง ๆ นั้น มีลักษณะที่แตกต่างกันไป เมื่อนำระยะ
เวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณาแล้วคือ ในกลุ่มที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไปส่วนใหญ่จะมีลักษณะ
ความสัมพันธ์เหมือนกับจำนวนรวมทั้งหมด ส่วนในกลุ่มที่สมรสแล้ว ระหว่าง ๕ - ๙ ปีจะมีลักษณะ
ความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันไป ส่วนกลุ่มที่สมรสแล้ว ๐ - ๔ ปีมีลักษณะความสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันมาก
นัก ตัวอย่างเช่นในตารางที่ ๑ จำนวนบุตรเกิดรอดของผู้ที่สมรสแล้ว ๐ - ๔ ปีในแต่ละกลุ่มอายุ
ของสตรีมีจำนวนใกล้เคียงกัน ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นแบบแผนเดียวกับผลการวิจัยของข้อมูลจากโครงการ
วิจัยต่อเนื่องระยะยาว ๖ รอบที่ ๑ ซึ่งจันทร์เพ็ญ แสงเทียนฉาย ได้ศึกษาพบว่า สตรีมากกว่าครึ่งที่ตก
เป็นตัวอย่างให้กำเนิดบุตรคนแรกภายใน ๑ ปี หลังจากสมรส และในกลุ่มที่สมรสแล้ว ๕ - ๙ ปี
มีความแตกต่างกันมากขึ้นในแต่ละอายุ และในกลุ่มที่สมรสแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไปจะมีจำนวนใกล้เคียงกับ
ผลรวมของจำนวนบุตรเกิดรอดในทุกกลุ่มมากที่สุด เมื่อเทียบกับผู้สมรสระหว่าง ๐ - ๔ ปี และ
๕ - ๙ ปี

ดังนั้นในการพิจารณาผลของตัวแปรอิสระอื่น ๆ ที่มีตัวภาวะเจริญพันธุ์ทั้ง ๓ ประเภทนี้ จึง
ได้ดูในเรื่องระยะเวลาของการสมรสในฐานะตัวแปรเงื่อนไข ดังปรากฏในตารางที่ ๑๗ ถึงตาราง
ที่ ๔๐ ทั้งนี้ เพื่อให้การแปรความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างภาวะเจริญพันธุ์กับตัวแปรอิสระอื่น ๆ
ชัดเจนยิ่งขึ้น

จันทร์เพ็ญ แสงเทียนฉาย "ลักษณะการเว้นช่วงทางการมีบุตรของสตรีในเขตเมือง"
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสังคมศาสตร์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓) หน้า ๘.

อายุของสตรีและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการางที่ ๑๗ พบว่าอายุของสตรีในเขตชนบทของสตรีมีความสัมพันธ์ในทาง
 บวกกับจำนวนบุตรเกิดรอด กล่าวคือ สตรีที่มีอายุมากกว่ามีจำนวนบุตรเกิดรอดมากกว่าผู้ที่อายุน้อยกว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี มีจำนวนบุตรเกิดรอดโดยเฉลี่ย ๑.๓ คน อายุ
 ระหว่าง ๒๕ - ๓๔ ปีมี ๓.๗ คน อายุระหว่าง ๓๕ - ๔๔ ปี มี ๖.๒ คน และอายุ ๔๕ ปี
 ขึ้นไปมี ๗.๐ คน ซึ่งมากกว่าผู้ที่อายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปีถึง ๕.๗ คน และเมื่อนำเอาระยะ
 เวลาสมรสเขามารวมในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ๒ ตัว ปรากฏว่าอายุของ
 สตรียังคงมีผลต่อจำนวนบุตรเกิดรอดในกลุ่ม ผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไปและ ๕ - ๙ ปี ส่วน
 ในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี อายุของสตรีมีผลต่อจำนวนบุตรเกิดรอดน้อยมากคือผู้ที่อายุ
 ระหว่าง ๒๕ - ๓๔ ปี มี ๑.๔ คน และผู้ที่อายุระหว่าง ๓๕ - ๔๔ ปี มี ๑.๓ คน ทั้งนี้
 เพราะสตรีที่สมรสในระยะ ๐ - ๔ ปี นั้นไม่ว่าจะอายุเท่าใด เมื่อสมรสแล้วก็มีบุตรเลย โดย
 ส่วนใหญ่จะไม่ใช้การป้องกันการปฏิสนธิ จึงทำให้จำนวนบุตรเกิดรอดของกลุ่มที่มีจำนวนใกล้เคียง
 กันหมด

อายุของสตรีมีผลต่อจำนวนบุตรที่คาดหวัง เช่นเดียวกับจำนวนบุตรเกิดรอดคือผู้ที่อายุ
 ระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี คาดว่าจะมีบุตร ๓.๐ คน ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๔ ปี คาดว่าจะมี
 บุตร ๔.๑ คน ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓๕ - ๔๔ ปี คาดว่าจะมีบุตร ๕.๗ คน และผู้ที่อายุ ๔๕ ปี
 ขึ้นไปคาดว่าจะมีบุตร ๖.๐ คน ซึ่งเป็นจำนวนมากกว่าผู้ที่อายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปีถึง ๓.๐
 คน เมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณาความสัมพันธ์พบความสัมพันธ์ที่คณะ
 เติมิในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป ส่วนผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี คาดว่าจะมีบุตรเท่ากับ
 ทุกกลุ่มอายุคือ ๒.๕ คน สำหรับผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี มีความสัมพันธ์แตกต่างไปคือผู้ที่อายุ
 ระหว่าง ๒๕ - ๓๔ ปี คาดว่าจะมีบุตร ๓.๔ คน และผู้ที่อายุระหว่าง ๓๕ - ๔๔ ปี คาดว่าจะมี
 บุตร ๓.๕ คน

อายุของสตรีมีผลต่อจำนวนบุตรที่ต้องการในลักษณะเหมือนกับจำนวนบุตรเกิดรอดและ
 จำนวนบุตรที่คาดหวังคือผู้ที่อายุระหว่าง ๒๕ - ๓๔ ปี ต้องการมีบุตร ๓.๓ คน ผู้ที่มีอายุระหว่าง
 ๒๕ - ๓๔ ปี ต้องการมีบุตร ๓.๕ คน ผู้ที่มีอายุ ๓๕ - ๔๔ ปี ต้องการมีบุตร ๔.๖ คน และผู้ที่

อายุ ๕๕ ปีขึ้นไป ทองการมี ๔.๘ คน ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่าผู้ที่อายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปีอยู่ ๑.๕ คน และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณาถึงความสัมพันธ์ในลักษณะเดิมในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป และ ๐ - ๔ ปี แลผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี มีลักษณะที่แตกต่างออกไป คือผู้ที่อายุระหว่าง ๓๕ - ๔๔ ปี ทองการมีบุตร ๓.๑ คน ซึ่งน้อยกว่าผู้ที่อายุ ๒๕ - ๓๔ ปี ซึ่งทองการมีบุตร ๓.๗ คน

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนบุตรทั้งสามประเภทแล้ว พบว่าผู้ที่อายุน้อยกว่า มีจำนวนบุตรเกิดรอด น้อยกว่าจำนวนบุตรที่คาดหวัง และทองการคือ ผู้ที่อายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๑.๓ คน จำนวนบุตรที่คาดหวัง ๓.๐ คน และจำนวนบุตรที่ทองการ ๓.๓ คน แต่เมื่ออายุมากขึ้นจำนวนบุตรเกิดรอดก็จะเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่ง ผู้ที่มีอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป มีจำนวนบุตรเกิดรอดมากที่สุดคือ มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๗.๐ คน จำนวนบุตรที่คาดหวัง ๒.๐ คน และจำนวนบุตรที่ทองการ ๔.๘ คน

จากที่กล่าวมาแล้วนี้แสดงให้เห็นว่าอายุของสตรีมีผลทำให้จำนวนบุตรทั้งสามประเภทแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนบุตรเกิดรอด ดังจะเห็นได้จากความแตกต่างของจำนวนบุตรเกิดรอดของผู้ที่อายุน้อยที่สุด กับกลุ่มอายุมากที่สุดซึ่งมีร้อยละ ๔๓ ในระยะเวลาความแตกต่างของจำนวนบุตรที่คาดหวัง และที่ทองการเท่ากับร้อยละ ๒๐๐ และ ๔๕ ตามลำดับ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ว่าสตรีในชนบทที่มีอายุต่ำกว่าจะมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ทองการต่ำกว่าผู้ที่อายุมากกว่า (ตารางที่ ๑๗)

ตารางที่ ๑๓ จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่คาดหวัง และบุตรที่ต้องการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามอายุและระยะเวลาสมรสของสตรีใน
เขตชนบท

อายุ	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
๑๕ - ๒๔	๑.๐(๒๑๒)	๒.๔(๒๓)	* (๒)	* (๑)	๑.๓(๒๗๔)
๒๕ - ๓๔	๑.๔(๖๔)	๓.๒(๑๖๗)	๔.๗(๒๑๗)	* (๔)	๓.๗(๔๕๒)
๓๕ - ๔๔	๑.๓(๑๑)	๓.๙(๑๓)	๖.๕(๔๕๔)	* (๕)	๖.๒(๔๙๒)
๔๕ ขึ้นไป	* (๒)	* (๘)	๗.๒(๕๑๖)	๕.๗(๖๑)	๗.๐(๕๘๗)
รวม	๑.๑(๒๔๙)	๓.๐(๒๕๑)	๖.๕(๑๑๙๔)	๕.๘(๗๕)	๕.๑(๑๘๐๙)
<u>จำนวนบุตรที่คาดหวัง</u>					
๑๕ - ๒๔	๒.๙(๑๙๐)	๓.๒(๕๕)	* (๑)	* (๑)	๓.๐(๒๕๐)
๒๕ - ๓๔	๒.๙(๕๑)	๓.๘(๑๕๘)	๔.๖(๒๐๙)	* (๒)	๔.๑(๔๒๐)
๓๕ - ๔๔	* (๕)	๓.๕(๑๓)	๕.๙(๔๓๖)	* (๔)	๕.๗(๔๕๘)
๔๕ ขึ้นไป	* (๐)	* (๘)	๖.๑(๑๖๔)	* (๗)	๖.๐(๑๗๕)
รวม	๒.๙(๒๙๖)	๓.๖(๒๓๓)	๕.๖(๘๑๐)	๕.๗(๑๗)	๔.๗(๑๓๐๓)
<u>จำนวนบุตรที่ต้องการ</u>					
๑๕ - ๒๔	๓.๓(๒๐๑)	๓.๘(๕๘)	* (๒)	* (๑)	๓.๓(๒๖๒)
๒๕ - ๓๔	๓.๘(๖๐)	๓.๗(๑๕๗)	๒.๑(๒๐๗)	* (๒)	๓.๙(๔๒๖)
๓๕ - ๔๔	๓.๖(๑๐)	๓.๑(๑๓)	๔.๖(๔๓๓)	* (๗)	๔.๖(๔๖๓)
๔๕ ขึ้นไป	* (๑)	* (๗)	๔.๘(๓๘๐)	๔.๘(๓๙)	๔.๘(๔๒๗)
รวม	๓.๘(๒๗๒)	๓.๖(๒๓๕)	๔.๕(๑๐๒๒)	๔.๘(๘๕)	๔.๒(๑๕๗๘)

หมายเหตุ

- ๑ จำนวนบุตรที่คาดหวัง คำนวณเฉพาะสตรีที่สมรสแล้ว และกำลังอยู่กับสามี
- ๒ * จำนวนตัวอย่างต่ำกว่าสิบ ไม่คำนวณค่าเฉลี่ย

หมายเหตุทั้งสองนี้ใช้กับตารางที่ ๑๓ จนถึงตารางที่ ๕๐

อายุแรกสมรสของสตรีและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการางที่ ๑๘ พบว่าอายุแรกสมรสของสตรีมีความสัมพันธ์ในทางลบ กับจำนวนบุตรเกิดรอด คือผู้ที่สมรสอายุน้อยกว่ามีจำนวนบุตรเกิดรอดสูงกว่า ผู้ที่สมรสอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีมี ๕.๕ คน ๒๐ - ๒๔ ปี มี ๕.๔ คน ผู้ที่สมรสระหว่างอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี มี ๔.๒ คน ผู้ที่สมรสเมื่ออายุ ๓๐ ปีขึ้นไป มี ๓.๔ คน ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่สมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปีอยู่ ๒.๕ คน เมื่อนำระยะเวลาสมรสมาพิจารณาค่าความสัมพันธ์ ก็ยังพบความสัมพันธ์ในลักษณะเดิมทุกกลุ่ม

อายุแรกสมรสของสตรีมีผลต่อจำนวนบุตรที่คาดหวังในลักษณะเดียวกับจำนวนบุตรเกิดรอดคือ ผู้ที่สมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปี มีจำนวนบุตรที่คาดหวัง โดยเฉลี่ย ๕.๒ คน ผู้ที่สมรสระหว่างอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี คาดว่าจะมีบุตร ๔.๕ คน ผู้ที่สมรสระหว่างอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี คาดว่าจะมีบุตร ๓.๘ คน ผู้ที่สมรสเมื่ออายุ ๓๐ ปีขึ้นไป คาดว่าจะมีบุตร ๓.๓ คน ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่สมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปีอยู่ ๑.๙ คน เมื่อนำระยะเวลาสมรสมาพิจารณาค่าความสัมพันธ์พบว่า ในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี และ ๑๐ ปีขึ้นไป ยังคงพบความสัมพันธ์ในลักษณะเดิม แต่ในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี พบว่า ผู้ที่สมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปี คาดหวังว่าจะมีบุตร ๓.๖ คน ผู้ที่สมรสระหว่างอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี ซึ่งคาดหวังว่าจะมีบุตร ๓.๘ คน ซึ่งเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยจากนั้นจำนวนบุตรที่คาดหวังก็ลดลงเป็น ๓.๒ ในกลุ่มผู้ที่สมรสเมื่ออายุ ๒๕ - ๒๙ ปี

อายุแรกสมรสของสตรีมีผลต่อจำนวนบุตรที่ต้องการในลักษณะเดียวกับจำนวนบุตรเกิดรอดและจำนวนบุตรที่คาดหวัง คือผู้ที่สมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปี และผู้ที่สมรสระหว่างอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี ต้องการบุตรโดยเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔ คน ผู้ที่สมรสระหว่างอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี ต้องการ ๓.๘ คน ผู้ที่สมรสเมื่ออายุ ๓๐ ปีขึ้นไป มี ๓.๑ คน ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่สมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปีอยู่ ๑.๓ คน เมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมาพิจารณาค่าความสัมพันธ์ก็พบความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกับจำนวนบุตรที่คาดหวังในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี และ ๑๐ ปีขึ้นไป ส่วนผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี มีความสัมพันธ์แตกต่างกับคือ ผู้ที่สมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ต้องการมีบุตร ๓.๗ คน ซึ่งน้อยกว่าผู้ที่สมรสระหว่างอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี ซึ่งต้องการมีบุตร ๓.๘ คน

ผลจากการร่างที่ ๑๘ ซึ่งให้เห็นว่า อายุแรกสมรสของสตรีมีผลต่อจำนวนบุตรทั้งสาม
 ประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนบุตรเกิดรอด ผลการศึกษาในครั้งนี้จึงสนับสนุนสมมติ
 ฐานที่ว่า สตรีที่มีอายุแรกสมรสต่ำกว่าจะมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวน
 ที่ต้องการสูงกว่าสตรีที่มีอายุแรกสมรสสูงกว่า (ตารางที่ ๑๘)

ตารางที่ ๑๘

จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่ตกค้าง และบุตรที่คองการของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามอายุแรกสมรสและระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตชนบท

อายุแรก สมรสของ สตรี	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ต่ำกว่า ๒๐	๑.๓(๖๐)	๓.๒(๑๐๒)	๒.๙(๕๕๙)	๕.๓(๑๘)	๕.๙(๓๓๙)
๒๐ - ๒๔	๑.๒(๕๒)	๓.๑(๒๓)	๒.๓(๔๓๑)	๔.๐(๑๖)	๕.๔(๕๖๖)
๒๕ - ๒๙	๑.๐(๑๓)	๒.๙(๑๙)	๕.๑(๓๖)	* (๓)	๘.๒(๑๑๕)
๓๐ ขึ้นไป	๑.๑ (๑๑)	* (๖)	๔.๕(๒๕)	* (๓)	๓.๘(๔๕)
ไม่ทราบ	* (๑)	* (๑)	* (๒)	* (๓)	๔.๘(๑๑)
รวม	๑.๒(๑๔๑)	๓.๑(๑๙๕)	๒.๕(๑๐๙๓)	๕.๑(๔๓)	๕.๕(๑๔๓๖)
<u>จำนวนบุตรที่ตกค้าง</u>					
ต่ำกว่า ๒๐	๓.๑(๕๕)	๓.๖(๙๘)	๕.๙(๔๑๙)	* (๒)	๕.๒(๕๓๔)
๒๐ - ๒๔	๒.๖(๔๔)	๓.๘(๖๖)	๕.๕(๓๐๖)	* (๔)	๘.๙(๔๒๔)
๒๕ - ๒๙	๒.๓(๑๕)	๓.๒(๑๓)	๔.๓(๕๒)	* (๒)	๓.๘(๘๖)
๓๐ ขึ้นไป	* (๘)	* (๖)	๓.๙(๑๑)	* (๒)	๓.๓(๒๓)
ไม่ทราบ	* (๑)	* (๑)	* (๐)	* (๓)	* (๕)
รวม	๒.๘(๑๒๓)	๓.๖(๑๘๘)	๕.๖(๗๘๘)	๔.๘(๑๓)	๘.๙(๑๑๑๖)
<u>จำนวนบุตรที่คองการ</u>					
ต่ำกว่า ๒๐	๓.๘(๕๙)	๓.๓(๙๖)	๔.๖(๔๙๘)	๕.๘(๑๒)	๘.๘(๖๖๕)
๒๐ - ๒๔	๓.๘(๕๐)	๓.๘(๖๓)	๔.๕(๓๖๘)	๕.๓(๑๑)	๘.๘(๔๙๒)
๒๕ - ๒๙	๒.๘(๑๓)	๓.๒(๑๙)	๔.๓(๖๖)	* (๒)	๓.๘(๑๐๘)
๓๐ ขึ้นไป	๒.๘(๑๑)	* (๖)	๓.๘(๑๙)	* (๒)	๓.๑(๓๘)
ไม่ทราบ	* (๑)	* (๑)	* (๒)	* (๕)	* (๙)
รวม	๓.๒(๑๓๘)	๓.๓(๑๘๕)	๔.๖(๙๕๓)	๕.๒(๓๒)	๘.๓(๑๓๐๘)

อายุแรกสมรสของสามีและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการวางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่าอายุแรกสมรสของสามี มีผลในทางลบต่อจำนวนบุตรเกิดรอดเช่นเดียวกับอายุแรกสมรสของสตรีถึงที่กล่าวมาแล้ว คือสตรีที่สามีสมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปี มีจำนวนบุตรเกิดรอดโดยเฉลี่ย ๒.๐ คน ผู้ที่สามีสมรสระหว่างอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี มี ๕.๖ คน ผู้ที่สามีสมรสระหว่างอายุ ๒๕ - ๒๙ ปีมี ๕.๘ คน ผู้ที่สามีสมรสเมื่ออายุ ๓๐ ปีขึ้นไปมี ๕.๐ คน ซึ่งน้อยกว่าผู้ที่สามีสมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปีอยู่ ๑.๐ คน และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณา พบว่า ในกลุ่มสตรีที่สมรสมาแล้วเป็นเวลา ๑๐ ปีขึ้นไป ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองคงอยู่ลักษณะเดิมเช่น ผู้ที่สามีสมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปีมี ๒.๘ คน และผู้ที่สามีสมรสเมื่ออายุ ๓๐ ปีขึ้นไปมี ๒.๑ คน เป็นต้น แต่ในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้วระหว่าง ๐ - ๔ ปี และ ๕ - ๙ ปี อายุเมื่อแรกสมรสมีผลต่อจำนวนบุตรเกิดรอด แต่ไม่มากนักและไม่เป็นระบบ ผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี ที่สามีสมรสเมื่อต่ำกว่า ๒๐ ปีมี ๑.๑ คน ผู้ที่สามีสมรสระหว่างอายุ ๒๐ - ๒๔ ปีมี ๑.๓ คน ผู้ที่สามีสมรสระหว่างอายุ ๒๕ - ๒๙ ปีมีน้อยลงคือ ๑.๒ คน และผู้ที่สามีสมรสเมื่ออายุ ๓๐ ปีขึ้นไปมี ๑.๑ คน

อายุเริ่มแรกสมรสของสามีมีผลต่อจำนวนบุตรที่คาดหวังลักษณะเช่นเดียวกับที่สตรีที่สามีสมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปี คาดว่าจะมีบุตร ๕.๒ คน ผู้ที่สามีสมรสระหว่างอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี และ ๒๕ - ๒๙ ปี คาดว่าจะมีบุตรเท่ากับ ๔.๕ คน ผู้ที่สามีสมรสเมื่ออายุ ๓๐ ปีขึ้นไปมี ๔.๖ คน ซึ่งน้อยกว่าผู้ที่สามีสมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปีอยู่ .๖ คน และเมื่อนำระยะเวลาสมรสมารวมพิจารณาความสัมพันธ์อายุเมื่อแรกสมรสมีผลต่อจำนวนบุตรที่คาดหวังน้อยมากและไม่เป็นระบบ เช่นในกลุ่มสตรีที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี ที่สามีสมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๒๐ ปีและระหว่างอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี คาดว่าจะมีบุตรเท่ากับ ๒.๕ คน ผู้ที่สามีสมรสระหว่างอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี คาดว่าจะมีบุตร ๓.๑ คน และผู้ที่สามีสมรสเมื่ออายุ ๓๐ ปีขึ้นไป กลับคาดหวังว่าจะมีบุตรน้อยที่สุดคือ ๑.๕ คน

โดยทั่วไปผู้ที่สามีสมรสเมื่ออายุน้อยจะต้องการมีบุตรมากกว่า แต่ความสัมพันธ์ไม่มีลักษณะเป็นเส้นตรงเหมือนกับจำนวนบุตรเกิดรอดและจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ตอง

การก็ไม่ได้ออกต่างกับมากนัก และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณา
 ความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ในลักษณะเดิม ผลการศึกษาดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าอายุ
 แรกสมรสของสามีมีความสัมพันธ์กับจำนวนบุตรที่เกิดรอดและจำนวนบุตรที่ตกค้าง แต่มี
 ผลต่อจำนวนบุตรที่ต้องการไม่มากนักและไม่เป็นระเบียบ และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของ
 สตรีมาควบคุมก็จะไม่มีความสัมพันธ์กันทั้งสามประเภท ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ผลการศึกษาในสมัย
 สิบแปดปีที่ผ่านมา สตรีในชนบทที่มีสามีมีอายุแรกสมรสต่ำกว่ามีจำนวนบุตรเกิด
 รอด จำนวนบุตรที่ตกค้างและจำนวนบุตรที่ต้องการมากกว่า (ตารางที่ ๑๕)

ตารางที่ ๑๕ จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่ตกหวังและบุตรที่ต้องการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามอายุแรกสมรสของสามีและระยะ
เวลาสมรสของสตรีในเขตชนบท

อายุแรก สมรสของ สามี	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ปีขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ต่ำกว่า ๒๐	๑.๑(๑๕)	๓.๓(๒๖)	๖.๘(๑๘๕)	*(๕)	๖.๐(๑๙๑)
๒๐ - ๒๔	๑.๓(๒๒)	๓.๐(๕๕)	๖.๕(๕๘๖)	๘.๓(๑๕)	๕.๖(๗๑๘)
๒๕ - ๒๙	๑.๒(๓๖)	๓.๒(๕๒)	๖.๔(๒๖๐)	*(๕)	๕.๘(๓๕๓)
๓๐ ขึ้นไป	๑.๑(๒๐)	๒.๘(๑๘)	๖.๑(๑๐๓)	*(๕)	๕.๐(๑๘๖)
ไม่ทราบ	*(๑)	*(๑)	*(๕)	*(๓)	๖.๕(๑๘)
รวม	๑.๒(๑๓๘)	๓.๑(๑๙๒)	๖.๕(๑๐๕๕)	๕.๖(๓๓)	๕.๕(๑๘๑๘)
<u>จำนวนบุตรที่ตกหวัง</u>					
ต่ำกว่า ๒๐	๒.๘(๑๘)	๔.๑(๒๖)	๕.๘(๑๐๒)	*(๑)	๕.๖(๑๘๓)
๒๐ - ๒๔	๒.๘(๕๕)	๓.๒(๕๘)	๕.๖(๘๐๗)	*(๕)	๔.๘(๙๘๘)
๒๕ - ๒๙	๓.๑(๓๓)	๓.๕(๕๐)	๕.๕(๒๐๑)	*(๒)	๔.๘(๒๘๖)
๓๐ ขึ้นไป	๑.๘(๑๘)	๓.๓(๑๗)	๕.๖(๗๖)	*(๘)	๔.๖(๑๑๒)
ไม่ทราบ	*(๑)	*(๑)	*(๒)	*(๑)	*(๕)
รวม	๒.๘(๑๒๖)	๓.๖(๑๘๘)	๕.๖(๗๘๘)	๘.๘(๑๓)	๔.๘(๑๑๑๑)
<u>จำนวนบุตรที่ต้องการ</u>					
ต่ำกว่า ๒๐	๓.๓(๑๕)	๔.๒(๒๓)	๘.๖(๑๑๘)	*(๒)	๘.๘(๑๕๘)
๒๐ - ๒๔	๓.๓(๖๑)	๓.๘(๙๑)	๘.๘(๘๗๖)	๘.๓(๑๐)	๘.๘(๒๓๘)
๒๕ - ๒๙	๓.๕(๓๖)	๓.๓(๕๑)	๘.๓(๒๓๐)	*(๘)	๘.๐(๓๒๑)
๓๐ ขึ้นไป	๒.๕(๑๘)	๓.๗(๑๗)	๘.๖(๙๒)	*(๘)	๘.๖(๑๓๑)
ไม่ทราบ	*(๑)	*(๐)	*(๕)	*(๒)	*(๘)
รวม	๓.๓(๑๓๑)	๓.๗(๑๘๒)	๘.๕(๙๒๑)	๘.๓(๑๒๒)	๘.๓(๑๖๕๖)

การศึกษาของสตรีและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการางที่ ๒๐ พบว่าการศึกษาของสตรีมีผลในทางลบต่อจำนวนบุตรเกิดรอด กล่าวคือ สตรีที่ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษาที่มีจำนวนบุตรเกิดรอดโดยเฉลี่ย ๖.๒ คน ผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มี ๔.๒ คน ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมี ๓.๐ คน ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ไม่มีการศึกษา ๓.๒ คน และเมื่อนำระยะเวลาสมรสมารวมพิจารณา ก็ยังพบ การศึกษาของสตรีมีผลกับจำนวนบุตรเกิดรอดในลักษณะเดิม ในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป ส่วนในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๘ ปี แท้จะไม่มีผลต่อภาวะเจริญพันธุ์เลยเช่น ผู้ที่ไม่มีการศึกษา ๓ และผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาเท่ากับ ๑.๑ คน และผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมี ๑.๐ คน ส่วนในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี การศึกษามีผลในลักษณะตัว "เจ" ทางกลับ

การศึกษามีผลต่อจำนวนบุตรที่ตกค้าง ในลักษณะเดียวกับจำนวนบุตรเกิดรอด คือผู้ไม่มีการศึกษา ๓.๓ คน ผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ตกค้างจะมีบุตร ๓.๕ คน ซึ่งน้อยกว่าผู้ไม่มีการศึกษาอยู่ ๑.๘ คน และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณา ก็พบความสัมพันธ์ในลักษณะเดิมในทุกกลุ่มอายุของการสมรส แต่ความแตกต่างที่ลดน้อยลง เช่น ผู้ที่สมรสแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป ผู้ไม่มีการศึกษา ๓.๖ คน ผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตกค้างจะมีบุตร ๕.๕ คน และผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปตกค้างจะมีบุตร ๕.๖ คน

การศึกษาของสตรีมีผลในทางลบต่อจำนวนบุตรที่ต้องการ เช่นเดียวกับที่มีผลต่อภาวะเจริญพันธุ์ทั้งสองประเภทที่กล่าวมาแล้ว นั่นคือ สตรีที่ไม่มีการศึกษา ๓.๕ คน ผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ต้องการมีบุตร ๔.๐ คน และระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปต้องการมีบุตร ๓.๖ คน ซึ่งน้อยกว่าผู้ไม่มีการศึกษาอยู่ ๑.๕ คน และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณา ปรากฏว่ายังคงพบความสัมพันธ์ลักษณะเดิมในกลุ่มเช่นผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป โดยผู้ไม่มีการศึกษา ๓.๖ คน ผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ต้องการมีบุตร ๔.๕ คน และระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปต้องการมีบุตรเพียง ๓.๕ คนเท่านั้น

ที่กล่าวมาแล้วนี้แสดงให้เห็นว่า สตรีที่มีการศึกษาสูงจะมีภาวะเจริญพันธุ์ทั้งสาม
ประเภทน้อยกว่า ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการศึกษาครั้งนี้ สนับสนุนสมมุติฐานที่ว่า สตรีในชนบท
ที่มีการศึกษาสูงจะมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการนอ
กว่าสตรีที่มีการศึกษาน้อยกว่า (ตารางที่ ๒๐)

ตารางที่ ๒๐

จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตร เกิดรอด บุตรที่คาดหวังและบุตรที่ต้องการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามการศึกษาและระยะเวลาสมรส
ของสตรีในชนบท

การศึกษา ของสตรี	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ไม่มีและต่ำกว่าประถม	๑.๑(๓๒)	๓.๔(๒๑)	๖.๘(๖๘๘)	๕.๕(๕๕)	๖.๒๑(๘๑๐)
ประถม	๑.๑(๒๓๖)	๒.๕(๑๘๕)	๖.๑(๕๑๖)	๔.๘(๑๘)	๔.๖(๕๕๑)
มัธยมขึ้นไป	๑.๐(๑๕)	๓.๑(๑๐)	๕.๓(๑๓)	* (๐)	๓.๐(๔๖)
รวม	๑.๑(๒๘๓)	๓.๐(๒๕๖)	๖.๕(๑๑๑๑)	๕.๓(๗๓)	๕.๑(๑๔๐๗)
<u>จำนวนบุตรที่คาดหวัง</u>					
ไม่มีและต่ำกว่าประถม	๒.๗(๒๔)	๔.๐(๕๒)	๕.๖(๓๕๘)	๕.๕(๑๐)	๕.๓(๔๔๘)
ประถม	๒.๕(๒๐๕)	๓.๕(๑๗๗)	๕.๕(๔๔๐)	* (๘)	๔.๘(๘๒๖)
มัธยมขึ้นไป	๒.๐(๑๘)	๓.๕(๑๐)	๕.๖(๑๖)	* (๑)	๓.๕(๔๘)
รวม	๒.๘(๒๘๗)	๓.๖(๒๓๙)	๕.๕(๘๑๔)	๕.๗(๑๘)	๔.๗(๑๓๑๔)
<u>จำนวนบุตรที่ต้องการ</u>					
ไม่มีและต่ำกว่าประถม	๓.๐(๓๑)	๓.๕(๕๖)	๔.๖(๕๗๐)	๕(๓๙)	๔.๕(๖๖๐)
ประถม	๓.๘(๒๒๓)	๓.๗(๑๗๕)	๔.๕(๔๗๖)	* (๕)	๔.๐(๘๘๓)
มัธยมขึ้นไป	๓.๓(๑๘)	๓.๕(๑๐)	๓.๕(๑๖)	* (๐)	๓.๖(๔๘)
รวม	๓.๘(๒๗๒)	๓.๖(๒๔๑)	๔.๕(๑๐๖๖)	๕.๕(๔๔)	๔.๖(๑๕๘๙)

การศึกษาของสามีและภาวะเจริญพันธุ์

นอกจากตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า การศึกษาของสามีมีผลทางลบต่อจำนวนบุตรเกิดรอด เช่นเดียวกับของสตรี คือ สตรีที่สามีไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษา มีจำนวนบุตรเกิดรอดโดยเฉลี่ย ๖.๒ คน แล้วลดลงไปเรื่อยจนถึง ๔.๖ คน สำหรับผู้ที่สามีมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ซึ่งน้อยกว่าผู้ที่สามีไม่มีการศึกษาอยู่ ๑.๖ คน และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณาถึงความสัมพันธ์ลักษณะเดิมเฉพาะในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป ส่วนผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๕ ปี การศึกษาของสามีเฉพาะ ไม่มีผลต่อภาวะเจริญพันธุ์เลย แต่ในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๕ ปี กลับพบว่า ผู้ที่สามีไม่มีการศึกษา ๗ ปี ๓.๓ คน ผู้ที่สามีมีการศึกษาระดับประถมศึกษาปี ๒.๕ คน และผู้ที่สามีมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ๓.๗ คน

การศึกษาของสามีมีผลต่อจำนวนบุตรที่คาดหวัง เช่นเดียวกับจำนวนบุตรเกิดรอดคือสตรีที่สามีไม่มีการศึกษาและมีการศึกษากว่าประถมศึกษาคาดว่าจะมีบุตร ๕.๔ คน สตรีที่สามีมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาคาดว่าจะเป็นบุตร ๔.๔ คน และสตรีที่สามีมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปคาดว่าจะเป็นบุตร ๔.๕ คน และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณาถึงความสัมพันธ์ลักษณะเดิมในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไปและ ๐ - ๕ ปี ส่วนผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๕ ปี การศึกษาของสามีไม่ได้ทำให้มีความแตกต่างในจำนวนบุตรที่คาดหวังแตกต่างกัน

การศึกษาของสามีมีผลต่อจำนวนบุตรที่ต้องการ ในลักษณะเดียวกับจำนวนบุตรเกิดรอดและจำนวนบุตรที่คาดหวัง คือ สตรีที่สามีไม่มีการศึกษา ๗ ต้องการมีบุตร ๔.๕ คน ผู้ที่สามีมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ต้องการมีบุตร ๔.๒ คน และผู้ที่สามีมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปต้องการมีบุตร ๔.๑ คน ซึ่งน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีการศึกษา ๗ อยู่ ๑.๔ คน และเมื่อนำระยะเวลาสมรสมารวมพิจารณาความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ลักษณะเดิมในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป โดยผู้ที่สามีไม่มีการศึกษาคงการมีบุตร ๔.๖ คน ผู้ที่สามีมีการศึกษาระดับประถมศึกษาต้องการมีบุตร ๔.๕ คน และผู้ที่สามีมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาต้องการมีบุตร ๔.๓ คน ส่วนใหญ่ในกลุ่มผู้ที่สมรสแล้ว ๕ - ๕ ปี และ ๐ - ๕ ปี ไม่มีความสัมพันธ์

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการศึกษาครั้งนี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ว่าสตรีในชนบทที่มีสามีมีการศึกษามากกว่าจะมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า (ตารางที่ ๒๑)

ตารางที่ ๒๑

จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่ตกค้างและบุตรที่ตองการของสตรีที่สมรส จำนวนตามการศึกษาของสามีและระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตชนบท

การศึกษา ของสามี	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ไม่มีและต่ำกว่าประถม	๑.๐(๒๔)	๓.๓(๔๔)	๖.๕(๘๐๗)	๕.๕(๘๐)	๖.๒(๕๑๕)
ประถม	๑.๓(๑๑๑)	๒.๕(๑๔๕)	๖.๔(๖๘๘)	๕.๘(๑๗)	๕.๒(๙๑๗)
มัธยมขึ้นไป	๑.๓(๑๐)	๓.๗(๑๒)	๕.๕(๕๑)	* (๑)	๔.๖(๗๔)
รวม	๑.๖(๑๘๕)	๓.๕(๒๐๑)	๖.๕(๑๑๐๖)	๕.๘(๙๘)	๕.๕(๑๕๐๖)
<u>จำนวนบุตรที่ตกค้าง</u>					
ไม่มีและต่ำกว่าประถม	๓.๕(๑๘)	๓.๗(๓๕)	๕.๘(๒๘๘)	* (๕)	๕.๘(๓๐๖)
ประถม	๒.๘(๑๐๑)	๓.๖(๑๘๑)	๕.๕(๘๕๘)	* (๗)	๔.๘(๗๘๓)
มัธยมขึ้นไป	* (๕)	๓.๘(๑๒)	๕.๖(๘๖)	* (๑)	๔.๕(๖๘)
รวม	๒.๕(๑๒๘)	๓.๖(๑๙๖)	๕.๖(๗๘๘)	๔.๘(๑๓)	๔.๕(๑๑๑๗)
<u>จำนวนบุตรที่ตองการ</u>					
ไม่มีและต่ำกว่าประถม	๓.๕(๒๘)	๓.๖(๘๒)	๔.๖(๓๘๑)	๔.๕(๒๕)	๔.๕(๘๓๖)
ประถม	๓.๓(๑๐๗)	๓.๗(๑๓๗)	๔.๕(๕๗๐)	๕.๖(๑๑)	๔.๖(๘๒๕)
มัธยมขึ้นไป	๓.๕(๑๐)	๓.๗(๑๒)	๔.๓(๘๗)	* (๑)	๔.๑(๗๐)
รวม	๓.๓(๑๘๕)	๓.๗(๑๙๑)	๔.๖(๙๕๘)	๔.๕(๓๗)	๔.๓(๑๓๒๗)

สถานที่เกิดและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่าสถานที่เกิดของสตรีไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนบุตรเกิดรอดคือสตรีที่เกิดในชนบทมีจำนวนบุตรเกิดรอดเท่ากับสตรีที่เกิดในเขตเมือง (แต่ค่อนข้างอยู่ในชนบท) คือ ๕.๔ คน ส่วนผู้ที่เกิดในต่างประเทศมีจำนวนบุตรเกิดรอดมากที่สุดคือ ๖.๕ คน เมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณาถึงความสัมพันธ์ไม่พบว่า มีความสัมพันธ์แต่ละกลุ่มอายุของการสมรสเช่นกัน เนื่องจากจำนวนผู้ที่เกิดในเขตเมือง แต่ขณะนี้อยู่ในชนบทมีน้อย ซึ่งเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณาจึงทำให้มีจำนวนน้อยเกินไป

สถานที่เกิดของสตรีที่กำลังอยู่ในชนบท ปัจจุบันมีผลกอดจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการมากกว่า ภาวะเจริญพันธุ์แท้จริง (๔.๕ - ๔.๖ ๐.๓) โดยทั่วไปเมื่อคุณภวระยะเวลาสมรส สตรีที่เกิดในต่างประเทศ (ส่วนมากก็คงเป็นประเทศจีน) ต้องการจำนวนบุตรมากกว่าผู้ที่เกิดในชนบท ส่วนผู้ที่ต้องการมีบุตรน้อยที่สุดคือบรรดาสตรีที่เกิดในเมือง แต่กลุ่มหลังนี้ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การศึกษาครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ว่า สตรีในชนบทที่เกิดในชนบทจะมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการมากกว่าสตรีที่เกิดในเขตเมืองหรือในต่างประเทศ

ตารางที่ ๒๒ จำนวน (โดยเฉลี่ย) มุตรเกิดรอด มุตรที่คาดหวังและมุตรที่ตองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามสถานที่เกิดและระยะเวลาสมรสของ
สตรีในเขตชนบท

สถานที่ เกิด	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๕	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนมุตรเกิดรอด</u>					
ชนบท	๑.๒(๑๕๔)	๓.๑(๒๐๖)	๖.๕(๑๐๘๘)	๕.๔(๕๑)	๕.๔(๑๔๙๙)
ในเมือง	* (๕)	* (๓)	๖.๔(๒๒)	* (๑)	๕.๔(๓๑)
ต่างประเทศ	* (๐)	* (๐)	๖.๕(๑๓)	* (๒)	๖.๕(๑๕)
รวม	๑.๓(๑๕๘)	๓.๐(๒๐๙)	๖.๕(๑๑๑๔)	๕.๖(๕๔)	๕.๖(๑๕๘๑)
<u>จำนวนมุตรที่คาดหวัง</u>					
ชนบท	๒.๘(๑๓๕)	๓.๖(๑๙๖)	๕.๖(๗๗๒)	๔.๔(๑๑)	๔.๙(๑๑๐๔)
ในเมือง	* (๔)	* (๓)	๕.๒(๑๔)	* (๑)	๔.๖(๒๒)
ต่างประเทศ	* (๐)	* (๐)	* (๐)	* (๑)	* (๑)
รวม	๒.๘(๑๓๙)	๓.๖(๑๙๙)	๕.๖(๗๘๖)	๔.๔(๑๓)	๔.๙(๑๑๔๓)
<u>จำนวนมุตรที่ตองการ</u>					
ชนบท	๓.๒(๑๔๗)	๓.๗(๑๙๕)	๔.๖(๙๕๖)	๔.๗(๓๓)	๔.๓(๑๓๖๑)
ในเมือง	* (๔)	* (๓)	๔.๑(๑๗)	* (๑)	๓.๙(๒๕)
ต่างประเทศ	* (๐)	* (๐)	๔.๘(๑๐)	* (๑)	๔.๗(๑๑)
รวม	๓.๓(๑๕๑)	๓.๗(๑๙๘)	๔.๖(๙๘๓)	๔.๗(๓๕)	๔.๓(๑๓๙๗)

ประสบการณ์ในการอาศัยในเขตเมืองและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ในการอยู่เขตเมืองของสตรีในชนบทที่มีผลกระทบต่อนับรวมบุตรเกิดรอดคือผู้ที่เคยอยู่ มีจำนวนบุตรเกิดรอดโดยเฉลี่ย ๔.๔ คน ไม่เคยอยู่มี ๕.๕ คน ซึ่งมากกว่าผู้ที่เคยอยู่ ๑.๑ คน และเมื่อระยะเวลาสมรสสามารถพิจารณาถึงความสัมพันธ์กับลักษณะเดียวกันในกลุ่มผู้ที่สมรสแล้ว ๕ - ๕ ปี และ ๑๐ ปีขึ้นไป ส่วนผู้ที่สมรสแล้ว ๐ - ๔ ปี ประสบการณ์ในการอาศัยในเขตเมืองกลับมีผลในทางตรงข้าม คือผู้ที่เคยอยู่ในเขตเมืองมี ๑.๖ คน และผู้ที่ไม่เคยอยู่ในเขตเมืองมี ๑.๒ คน

ประสบการณ์ในการอยู่ในเขตเมืองมีผลต่อจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ที่เคยอยู่ในเขตเมืองคาดว่าจะมีบุตรและต้องการมีบุตรน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยอยู่ในเขตเมืองเล็กน้อย และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมาพิจารณาอีกพบลักษณะความสัมพันธ์แบบเดียวกันกับจำนวนบุตรเกิดรอด คือ ในกลุ่มผู้ที่มีสมรสแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป และผู้ที่สมรสระหว่าง ๕ - ๕ ปี มีลักษณะความสัมพันธ์แบบเดิม แต่ในกลุ่มผู้ที่สมรสแล้วระหว่าง ๐ - ๔ ปี มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามคือผู้ที่ไม่เคยอยู่ในเขตเมืองคาดว่าจะมีบุตรและต้องการมีบุตรน้อยกว่าผู้ที่เคยอยู่ในเขตเมือง

ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงสรุปได้ว่า ผลการศึกษาครั้งนี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ว่า สตรีในชนบทที่ เคยอยู่ในเขตเมืองจะมีจำนวนบุตรเกิดรอดจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการต่ำกว่าผู้ที่ไม่เคยอยู่ในเขตเมือง (ตารางที่ ๒๓)

ตารางที่ ๒๓

จำนวน (โดยเฉลี่ย) มุตรเกิดรอด มุตรที่ตกค้างและมุตรที่ตองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามประสบการณ์ในการอยู่เขตเมือง
และระยะเวลาสมรสของสตรีในกรุงเทพมหานคร

ประสม การใน เขตเมือง	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนมุตรเกิดรอด</u>					
เคย	๑.๖(๑๒)	๒.๓(๑๖)	๕.๕(๕๙)	* (๒)	๘.๘(๘๙)
ไม่เคย	๑.๒(๑๘๖)	๓.๑(๑๙๒)	๖.๖(๑๐๘๓)	๕.๕(๘๘)	๕.๕(๑๘๖๙)
รวม	๑.๓(๑๕๘)	๓.๐(๒๐๘)	๖.๕(๑๑๐๒)	๕.๖(๕๐)	๕.๘(๑๕๑๘)
<u>จำนวนมุตรที่ตกค้าง</u>					
เคย	๓.๖(๑๐)	๒.๘(๑๕)	๘.๘(๘๒)	* (๑)	๘.๒(๒๘)
ไม่เคย	๒.๘(๑๒๙)	๓.๗(๑๘๓)	๕.๖(๗๘๓)	๘.๘(๑๑)	๘.๘(๑๐๖๖)
รวม	๒.๘(๑๓๙)	๓.๖(๑๙๘)	๕.๖(๘๖๕)	๘.๖(๑๒)	๘.๘(๑๑๗๘)
<u>จำนวนมุตรที่ตองการ</u>					
เคย	๓.๖(๑๒)	๓.๑(๑๘)	๓.๘(๘๘)	* (๑)	๓.๗(๗๕)
ไม่เคย	๓.๒(๑๓๙)	๓.๗(๑๘๓)	๘.๖(๙๑๒)	๘.๗(๓๒)	๘.๓(๑๒๖๖)
รวม	๓.๓(๑๕๑)	๓.๗(๑๙๗)	๘.๕(๙๖๐)	๘.๘(๓๓)	๘.๓(๑๓๘๑)

การตายของทารกและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า การตายของทารกมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับจำนวนบุตรเกิดรอดคือสตรีที่มีทารกตายมากมีจำนวนบุตรเกิดรอดมากกว่าสตรีที่มีการตายของทารกน้อยกว่าหรือไม่มีการตาย เช่นสตรีที่ไม่มีทารกเสียชีวิตเลย มีจำนวนบุตรเกิดรอดโดยเฉลี่ย ๔.๒ คน ผู้ที่มีทารกตาย ๑ คน มี ๖.๐ คน ผู้ที่ทารกตาย ๒ คน มี ๗.๗ คน และผู้ที่ทารกตาย ๓ คนขึ้นไปมี ๑๐.๑ คน ซึ่งมากกว่าผู้ที่ไม่มีทารกตายถึง ๕.๙ คน เมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณาความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ลักษณะเดียวกันในทุกกลุ่ม

การตายของทารกมีผลต่อจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการในลักษณะเดียวกับจำนวนบุตรเกิดรอด กล่าวคือสตรีที่ไม่เคยมีการตายของทารกมากคน คาดว่าจะมีบุตรและต้องการมีบุตรต่ำกว่าผู้ที่เคยมีการตายของทารกและผู้ที่มีการตายของทารกจำนวนมากกว่า คาดว่าจะมีบุตรและต้องการมีบุตรมากกว่า ผู้ที่มีการตายของทารกจำนวนน้อยกว่าและ เมื่อนำระยะเวลาสมรสมารวมพิจารณาความสัมพันธ์พบว่า ผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป และระหว่าง ๐ - ๔ ปี มีความสัมพันธ์ระหว่างการตายของทารกและจำนวนบุตรที่คาดหวังในลักษณะเดิม แต่ในกลุ่มผู้ที่สมรสระหว่าง ๕ - ๙ ปี มีความสัมพันธ์กลับกันกับส่วนจำนวนบุตรที่ต้องการนั้นจะเห็นได้ว่าระยะเวลาสมรสของสตรีไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการตายของทารกและจำนวนบุตรที่ต้องการเลย

จากการที่กล่าวมาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การตายของทารกมีความสัมพันธ์กับจำนวนบุตรทั้งสามประเภท ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ว่าสตรีในชนบทที่มีการตายของทารกมากกว่ามีจำนวนบุตรเกิดรอดกว่าจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการมากกว่า ผู้ที่มีทารกตายน้อยกว่าหรือไม่มีการตายของทารก (ตารางที่ ๒๔)

ตารางที่ ๒๕

จำนวน (โดยเฉลี่ย) มุตรที่เกิดรอด มุตรที่ตกค้าง และมุตรที่ทองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามจำนวนทารกที่ตายและระยะเวลา
สมรสของสตรีในชนบท

จำนวนการ ตายของ ทารก	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๘	๑๐	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนมุตรที่เกิดรอด</u>					
๐	๑.๑(๒๓๑)	๒.๘(๒๐๓)	๕.๓(๓๓๘)	๘.๘(๕๖)	๘.๒(๑๒๖๘)
๑	๑.๘(๑๘)	๓.๕(๓๘)	๖.๓(๒๖๑)	* (๕)	๖.๐(๓๖๓)
๒	* (๒)	* (๘)	๘.๑(๑๒๖)	* (๓)	๗.๓(๑๘๓)
๓ ขึ้นไป	* (๓)	* (๓)	๑๐.๘(๗๘)	* (๓)	๑๐.๑(๘๘)
รวม	๑.๑(๒๘๑)	๓.๐(๒๕๓)	๖.๕(๑๑๘๕)	๕.๘(๗๕)	๕.๑(๑๘๒๖)
<u>จำนวนมุตรที่ตกค้าง</u>					
๐	๒.๘(๒๓๓)	๓.๓(๑๘๖)	๕.๘(๕๑๑)	๕.๐(๑๐)	๘.๘(๘๕๐)
๑	๓.๕(๑๓)	๓.๘(๓๖)	๕.๕(๑๖๘)	* (๐)	๕.๑(๒๑๗)
๒	* (๒)	* (๖)	๕.๘(๘๐)	* (๓)	๕.๘(๘๑)
๓ ขึ้นไป	* (๐)	* (๒)	๖.๖(๕๘)	* (๑)	๖.๑(๕๗)
รวม	๒.๘(๒๕๘)	๓.๖(๒๔๐)	๕.๕(๘๑๓)	๕.๓(๑๔)	๕.๓(๑๓๑๕)
<u>จำนวนมุตรที่ทองการ</u>					
๐	๓.๓(๒๕๖)	๓.๖(๑๘๖)	๕.๕(๒๖๘)	๘.๘(๓๗)	๕.๑(๑๑๑๓)
๑	๓.๘(๑๖)	๓.๖(๓๗)	๕.๘(๒๖๕)	* (๓)	๕.๓(๒๘๑)
๒	* (๒)	* (๖)	๕.๘(๑๐๘)	* (๔)	๕.๓(๑๑๖)
๓ ขึ้นไป	* (๐)	* (๓)	๕.๑(๖๘)	* (๕)	๕.๐(๗๗)
รวม	๓.๘(๒๗๖)	๓.๖(๒๓๖)	๕.๖(๑๐๒๖)	๕.๘(๕๓)	๕.๒(๑๕๘๑)

อาชีพของสามีและภาวะเจริญพันธุ์

สตรีที่สามีไม่ประกอบอาชีพอะไรเลย มีจำนวนบุตรเกิดรอดมากที่สุดคือ ๖.๘ คน รองลงมาคือ สตรีที่สามีประกอบอาชีพเกษตร และสตรีที่สามีประกอบอาชีพอื่นที่มีบุตรเกิดรอดต่ำที่สุดคือ ๔.๒ การที่สตรีที่สามีไม่ประกอบอาชีพอะไรเลยมีภาวะเจริญพันธุ์สูงที่สุดอาจจะเป็นผู้ที่อายุมากแล้ว เช่น ปลูกเกษียณอายุแล้ว เป็นต้น จึงเป็นผลทำให้ภาวะเจริญพันธุ์สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ เมื่อนำเอาระยะเวลาสมรสของสตรีเขารวมด้วยในการพิจารณาก็ยิ่งพบว่า โดยทั่วไปสตรีที่สามีไม่ประกอบอาชีพอะไร หรือสตรีที่สามีประกอบอาชีพเกษตร มีภาวะเจริญพันธุ์สูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ

สตรีที่สามีประกอบอาชีพไร่ฝ้าย ไม้ไผ่ฝ้าย และไม้โกทำอะไรก็ตามจะมีบุตรเท่า ๆ กันคือ ๕.๐ คน สตรีที่สามีประกอบอาชีพเกี่ยวกับการผลิตคาดหวังว่าจะมีบุตรน้อยที่สุด เมื่อนำเอาระยะเวลาในการสมรสเขารวมในการพิจารณาก็พบความแตกต่างกันในกลุ่มสตรีที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี และ ๕ - ๙ ปี แต่ในกลุ่มที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป สตรีที่สามีประกอบอาชีพไร่ฝ้ายมีอัตราการจะมีบุตรมากที่สุดเหมือนเดิมคือ ๕.๕ คน

สตรีที่สามีไม่ประกอบอาชีพอะไร ยังต้องการมีบุตรสูงพอ ๆ กับสตรีที่สามีประกอบอาชีพที่ไม่ใช่ไร่ฝ้าย สตรีที่สามีประกอบอาชีพเกี่ยวกับการผลิต ต้องการบุตรต่ำที่สุดคือ ๓.๘ คน เมื่อรวมระยะเวลาทางการสมรส รูปแบบของความสัมพันธ์ยังคงเหมือนเดิม (ตารางที่ ๒๕)

ตารางที่ ๒๕ จำนวน (โดยเฉลี่ย) มุตรเกิดรอด มุตรที่ตกค้าง และมุตรที่ทองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามอาชีพของสามีและระยะเวลาสมรส
ของสตรีในเขตเทศบาล

อาชีพของ สามี	ระยะเวลาสมรสของสตรี				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนมุตรเกิดรอด</u>					
ไข่มฝมือ	* (๕)	๒.๗(๒๒)	๒.๒(๗๑)	* (๑)	๔.๒(๑๐๗)
การปลูก ไม้ไข่มฝมือ	* (๒)	* (๔)	๒.๒(๑๘)	* (๑)	๕.๑(๒๕)
เกษตรกร	๑.๕(๑๗)	๒.๘(๒๑)	๕.๕(๑๘๗)	* (๒)	๕.๑(๑๘๗)
ไม่ทำ	* (๐)	* (๒)	๒.๗(๘๒)	* (๒)	๒.๘(๘๐)
รวม	๑.๓(๑๘)	๓.๐(๒๐๒)	๒.๕(๑๐๕๐)	๕.๘(๒๕)	๕.๕(๑๘๒๘)
<u>จำนวนมุตรที่ตกค้าง</u>					
ไข่มฝมือ	* (๕)	๓.๕(๒๕)	๕.๕(๕๕)	* (๐)	๕.๐(๘๓)
การปลูก ไม้ไข่มฝมือ	* (๒)	* (๔)	๕.๒(๑๑)	* (๑)	๘.๒(๒๒)
เกษตรกร	๓.๑(๑๒)	๓.๒(๒๑)	๕.๘(๑๒๗)	* (๑)	๕.๐(๑๓)
ไม่ทำ	* (๐)	* (๒)	๕.๘(๑๑)	* (๐)	๕.๐(๑๓)
รวม	๓.๐(๑๓)	๓.๒(๒๐๒)	๕.๒(๗๕๗)	๘.๗(๑๘)	๘.๕(๑๑๘๘)
<u>จำนวนมุตรที่ทองการ</u>					
ไข่มฝมือ	* (๘)	๓.๒(๒๕)	๘.๒(๒๓)	* (๑)	๘.๐(๘๗)
การปลูก ไม้ไข่มฝมือ	* (๒)	* (๔)	๘.๒(๑๕)	* (๐)	๓.๘(๒๕)
เกษตรกร	๘.๐(๑๒)	๘.๑(๑๕)	๘.๗(๑๓๓)	* (๐)	๘.๕(๑๒๘)
ไม่ทำ	* (๑)	* (๒)	๘.๘(๓๓)	* (๒)	๘.๕(๓๗)
รวม	๓.๘(๑๓)	๓.๗(๑๕๒)	๘.๕(๕๒๑)	๘.๕(๒๑)	๘.๓(๑๒๗๗)

สถานภาพการทำงานของสามีและภรรยาเจริญวัย

ผลจากตารางที่ ๒๖ พบว่าสตรีที่สามีไม่ทำงาน (ไม่มีสถานภาพในการทำงาน) หรือสถานภาพอื่น ๆ มีจำนวนบุตรเกิดรอดสูงที่สุดคือ ๕.๕ คน รองลงมาได้แก่ ผู้ที่สามีทำในตัวเองคือ ๕.๓ คน ผู้ที่ทำงานในครอบครัวมีบุตรเกิดรอดต่ำที่สุดคือ ๔.๔ คน ผู้ที่ทำงานในเอกชนหรือรัฐบาลมีบุตรเกิดรอด ๕.๓ คน เมื่อคุณคยระยะเวลาในการสมรสในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป ความสัมพันธ์ยังคงเหมือนความสัมพันธ์เดิม แต่ในกลุ่มที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี, ๕ - ๙ ปี รูปแบบของความสัมพันธ์ได้เปลี่ยนไปเล็กน้อย แต่ตัวเลขไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

สำหรับจำนวนบุตรที่คาดหวัง สถานภาพในการทำงานของสามีมีผลต่อภรรยาเจริญวัยในลักษณะที่แตกต่างกัน นั่นคือ ผู้ที่สามีทำงานในตัวเอง และทำงานในเอกชนหรือรัฐบาล คาดว่าจะมีบุตรมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ผู้ที่สามีทำในครอบครัวยังคงคาดหวังที่จะมีบุตรน้อยที่สุดเหมือนเดิม ในกลุ่มของสตรีที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไปรูปแบบของความสัมพันธ์ยังคงเหมือนเดิม แต่ในกลุ่มของสตรีที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี, ๕ - ๙ ปี สตรีที่สามีทำในครอบครัวกลับเป็นผู้ที่คาดหวังจะมีบุตรมากที่สุดและสตรีที่สามีทำงานในเอกชนหรือรัฐบาล คาดว่าจะมีบุตรน้อยที่สุด

ส่วนจำนวนบุตรที่ต้องการ สถานภาพการทำงานของสามีมีผลต่อจำนวนบุตรที่ต้องการในลักษณะที่แตกต่างกับจำนวนบุตรเกิดรอด และจำนวนบุตรที่คาดหวัง กล่าวคือ ผู้ที่ทำงานของตนเองต้องการมีบุตรมากที่สุดคือ ๕.๔ คน รองลงมาคือผู้ที่ทำงานอื่น ๆ และไม่ทำงานต้องการมีบุตร ๔.๓ คน ส่วนผู้ที่ทำงานในครอบครัวและทำงานในเอกชนหรือรัฐบาล ต้องการมีบุตรเท่ากับคือ ๔.๑ คน และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณาจะพบว่าในกลุ่มสตรีที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปีและ ๕ - ๙ ปี สตรีที่สามีทำงานในเอกชน หรือรัฐบาล ต้องการบุตรน้อยที่สุด

ผลจากตารางที่ ๒๕ และตารางที่ ๒๖ จึงสรุปได้ว่า การศึกษาครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานเพียงบางส่วน ทว่า สตรีในชนบทที่สามีไม่ทำงานจะมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการมากกว่าผู้ที่สามีทำงาน

ตารางที่ ๒๒ จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่ตกค้างและบุตรที่ตองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามสถานภาพการทำงานของสามีและ
ระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตชนบท

ลักษณะการทำงาน ของสามี	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ทำงานของตนเอง	๑.๓(๘๑)	๓.๑(๑๒๘)	๖.๕(๘๐๐)	๕.๒(๓๘)	๕.๓(๑๐๘๓)
ทำงานในครอบครัว	๐.๕(๓๕)	๓.๑(๓๒)	๖.๒(๕๐)	* (๒)	๔.๔(๑๕๕)
เอกชน/รัฐบาล	๑.๒(๒๐)	๒.๗(๑๒๓)	๖.๔(๑๒๑)	* (๒)	๕.๓(๑๓๐)
อื่น ๆ และไม่ทำ	* (๒)	* (๘)	๖.๗(๒๒)	* (๒)	๕.๕(๘๒)
รวม	๑.๒(๑๔๒)	๓.๑(๑๕๕)	๖.๕(๑๐๓๓)	๕.๔(๘๔)	๕.๕(๑๔๕๘)
<u>จำนวนบุตรที่ตกค้าง</u>					
ทำงานของตนเอง	๒.๘(๓๓)	๓.๖(๑๒๘)	๕.๖(๕๘๕)	๔.๔(๑๐)	๕.๐(๗๕๖)
ทำงานในครอบครัว	๒.๕(๓๒)	๓.๕(๓๐)	๕.๐(๒๗)	* (๑)	๔.๒(๑๓๐)
เอกชน/รัฐบาล	๒.๕(๑๘)	๓.๓(๒๖)	๕.๘(๑๐๘)	* (๒)	๕.๐(๑๕๔)
อื่น ๆ และไม่ทำ	* (๕)	* (๘)	๕.๘(๑๕)	* (๐)	๔.๕(๓๖)
รวม	๒.๘(๑๒๘)	๓.๖(๑๘๘)	๕.๖(๗๘๓)	๔.๕(๑๓)	๔.๕(๑๑๑๒)
<u>จำนวนบุตรที่ตองการ</u>					
ทำงานของตนเอง	๓.๒(๘๐)	๓.๗(๑๒๑)	๔.๖(๗๐๐)	๕.๐(๒๓)	๔.๔(๙๒๔)
ทำงานในครอบครัว	๓.๕(๓๕)	๔.๑(๓๐)	๔.๔(๘๒)	* (๒)	๔.๑(๑๔๕)
เอกชน/รัฐบาล	๓.๐(๑๕)	๓.๒(๒๖)	๔.๕(๘๗)	* (๔)	๔.๓(๖๔)
อื่น ๆ และไม่ทำงาน	๓.๓(๑๓๕)	๓.๗(๑๕๕)	๔.๖(๕๘๑)	๔.๖(๓๐)	๔.๓(๑๒๕๕)

รายได้ของสามีและภาวะเจริญพันธุ์

สตรีที่มีรายได้อ่อน (๒๐๐๐ บาทขึ้นไป) มีจำนวนบุตรเกิดรอดต่ำที่สุดคือ ๕.๓ คน แต่สตรีที่มีรายได้ปานกลางแบบที่จะ เป็นสตรีที่มีรายได้น้อยที่สุดที่มีจำนวนบุตรเกิดรอดมากที่สุดคือ ๕.๘ คน แต่อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างในเรื่องภาวะเจริญพันธุ์ของแต่ละกลุ่มรายได้ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก เมื่อกลุ่มอายุระยะเวลาของการสมรส ในกลุ่มสตรีที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป สตรีที่ไม่ทราบว่ามีรายได้อะไรมีจำนวนบุตรเกิดรอดสูงที่สุดคือ ๗.๑ คน และสตรีที่มีรายได้อ่อนที่สุดยังเป็นแม่ที่มีบุตรเกิดรอดต่ำสุดเหมือนเดิม แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มรายได้อื่น ๆ มากนัก

รายได้ของสามียังมีผลต่อจำนวนบุตรที่เกิดในลักษณะที่ใกล้เคียงกับจำนวนบุตรเกิดรอดนั่นคือ สตรีที่มีรายได้อ่อนปานกลาง (๑,๐๐๐ - ๑๕๕๕) คาดว่าจะมีบุตรมากที่สุดคือ ๕.๓ คน สตรีที่ไม่ทราบรายได้ของสามีคาดว่าจะมีบุตรน้อยที่สุดคือ ๔.๔ คน

รายได้ของสามีมีผลต่อจำนวนบุตรที่ต้องการในลักษณะที่แตกต่างออกไปนั่นคือ สตรีที่มีรายได้อ่อนปานกลางกลับเป็นแม่ที่ต้องการบุตรน้อยที่สุดคือ ๔.๑ แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่นมากนัก ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่ารายได้แบบจะ ไม่มีอิทธิพลต่อจำนวนบุตรที่ต้องการเลย

ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ว่า สตรีในชนบทที่มีรายได้อ่อนจะเกิดนอนอภวภาวะมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่เกิดคาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการมากกว่าสตรีที่มีรายได้อ่อนกว่า (ตารางที่ ๒๗)

ตารางที่ ๒๗ จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่ต่ำกว่าวัย และบุตรที่ตองการ
ของสตรีที่มีบุตรแล้ว จำนวนตามราย โคนแต่ละเดือนของสามีและระยะ
เวลาสมรสของสตรีในเขตชนบท

รายได้ ของสามี (บาท)	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ปีขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ต่ำกว่า ๑๐๐๐	๑.๒(๑๐๙)	๓.๒(๑๖๖)	๖.๕(๘๓๓)	๕.๒(๓๐)	๕.๕(๑๑๓๘)
๑๐๐๐ - ๑๙๙๙	*(๕)	๒.๖(๑๑)	๖.๕(๕๕)	*(๕)	๕.๘(๑๒๘)
๒๐๐๐ ขึ้นไป	*(๓)	*(๘)	๖.๒(๕๓)	*(๐)	๕.๓(๖๘)
ไม่ทราบ	๐.๙(๑๓)	*(๕)	๗.๑(๕๖)	*(๓)	๕.๕(๑๘๕)
รวม	๑.๒(๑๓๘)	๓.๑(๑๙๔)	๖.๕(๑๐๘๑)	๕.๕(๘๙)	๕.๕(๑๔๑๕)
<u>จำนวนบุตรที่ต่ำกว่าวัย</u>					
ต่ำกว่า ๑๐๐๐	๒.๘(๕๕)	๓.๗(๑๕๕)	๕.๖(๖๐๘)	*(๕)	๔.๕(๘๓๑)
๑๐๐๐ - ๑๙๙๙	*(๓)	๓.๐(๑๑)	๕.๗(๘๘)	*(๑)	๕.๓(๑๐๓)
๒๐๐๐ ขึ้นไป	*(๖)	*(๘)	๕.๕(๘๗)	*(๐)	๕.๕(๖๑)
ไม่ทราบ	๒.๗(๑๒)	*(๓)	๕.๗(๒๕)	*(๒)	๕.๕(๕๐)
รวม	๒.๘(๑๒๘)	๓.๖(๑๘๕)	๕.๖(๗๖๘)	๕.๖(๑๒)	๕.๕(๑๐๘๕)
<u>จำนวนบุตรที่ตองการ</u>					
ต่ำกว่า ๑๐๐๐	๓.๒(๑๐๓)	๓.๘(๑๕๕)	๕.๖(๓๓๘)	๕.๗(๒๓)	๕.๓(๑๐๒๓)
๑๐๐๐ - ๑๙๙๙	*(๕)	๒.๙(๑๑)	๕.๕(๘๗)	*(๑)	๕.๑(๑๐๘)
๒๐๐๐ ขึ้นไป	*(๖)	*(๘)	๕.๕(๘๘)	*(๐)	๕.๓(๖๒)
ไม่ทราบ	๓.๘(๑๓)	*(๕)	๕.๕(๕๓)	*(๖)	๕.๕(๗๗)
รวม	๓.๓(๑๓๕)	๓.๗(๑๘๓)	๕.๖(๕๑๖)	๕.๖(๓๐)	๕.๓(๑๒๖๘)

การทำงานเป็นราย โดของสตรีก่อนการสมรสและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่าการทำงานเป็นราย โดของสตรีก่อนการสมรสมีความสัมพันธ์กับภาวะเจริญพันธุ์ กล่าวคือ สตรีที่ไม่เคยทำงานก่อนการสมรส มีจำนวนบุตรเกิด จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ท้องการมากกว่าผู้ที่เคยทำงานก่อนการสมรส และไม่สนใจระยะเวลาสมรสของสตรีมาร่วมในการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ในลักษณะเดิม เก็บทุกกลุ่ม ยกเว้นในกลุ่มผู้ที่สมรสระหว่าง ๐ - ๔ ปี พบว่า ผู้ที่เคยทำงานและไม่เคยทำงานมีจำนวนบุตรเกิดรอดเท่ากันคือ ๑.๑ คน

ผลจากการางที่ ๒๕ พบว่าสตรีที่ไม่เคยทำอะไรเลยก่อนการสมรสมีภาวะเจริญพันธุ์สูงที่สุด ทั้ง ๓ ประเภท สตรีที่เคยทำอาชีพเกษตรกรรมกับภาวะเจริญพันธุ์สูงรองลงมา สำหรับสตรีที่เคยทำอาชีพใช้มีมือและไม่ใช้มีมือ มีภาวะเจริญพันธุ์ใกล้เคียงกัน เพื่อนำเอาระยะเวลาของการสมรสเขามารวมในการพิจารณาอาชีพของสตรีก่อนการสมรสยังมีผลต่อจำนวนบุตรเกิดในกลุ่มสตรีที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี, ๑๐ ปีขึ้นไปในลักษณะเดิม แต่ไม่มีผลในกลุ่มที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี สำหรับบุตรที่คาดหวังในกลุ่มสตรีที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี และ ๑๐ ปีขึ้นไป อาชีพของสตรียังมีผลต่อจำนวนบุตรที่คาดหวังในลักษณะเดิม ยกเว้นในกลุ่มสตรีที่สมรสแล้ว ๐ - ๔ ปี สตรีที่เคยทำงานเกี่ยวกับการเกษตร คาดว่าจะมีบุตร ๓.๐ คน ซึ่งมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งคาดว่าจะมีบุตรเพียง ๒.๔ คนเท่านั้น สำหรับจำนวนบุตรที่ท้องการ เมื่อควบคุมระยะเวลาของการสมรสแล้ว โดยทั่วไปสตรีที่ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรเลย ก็ยังมีความต้องการบุตรสูงกว่าสตรีกลุ่มอื่น ๆ ทุกระยะเวลาของการสมรส

ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงสนับสนุน สมมุติฐานที่ว่าสตรีในชนบทที่ไม่ทำงานก่อนการสมรสจะมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวัง และจำนวนบุตรที่ท้องการ มากกว่าผู้ที่ทำงานก่อนการสมรส

ตารางที่ ๒๘

จำนวน(โดยเฉลี่ย)บุตรเกิดรอด บุตรที่คาดหวังและบุตรที่ตองการของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามการทำงาน ราย โภคณการสมรสและระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตเทศบาล

การทำงานก่อน การสมรส	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
เคยทำ	๑.๑(๑๐๔)	๒.๘(๓๐)	๒.๑(๒๔๘)	๕.๓(๑๓)	๔.๔(๔๓๕)
ไม่เคยทำ	๑.๑(๑๘๔)	๓.๐(๑๘๕)	๒.๖(๕๔๓)	๕.๒(๕๓)	๕.๓(๑๓๖๓)
รวม	๑.๑(๒๘๘)	๓.๐(๒๕๕)	๒.๕(๑๑๕๕)	๕.๓(๖๖)	๕.๑(๑๘๑๒)
<u>จำนวนบุตรที่คาดหวัง</u>					
เคยทำ	๒.๕(๕๔)	๓.๕(๖๕)	๕.๕(๑๓๘)	* (๕)	๔.๓(๓๘๒)
ไม่เคยทำ	๒.๘(๑๕๔)	๓.๓(๑๓๓)	๕.๖(๒๓๕)	* (๕)	๔.๘(๕๓๑)
รวม	๒.๘(๒๕๘)	๓.๖(๒๓๘)	๕.๕(๔๑๓)	๔.๓(๑๔)	๔.๓(๑๓๑๓)
<u>จำนวนบุตรที่ตองการ</u>					
เคยทำ	๓.๖(๑๐๐)	๓.๕(๖๓)	๔.๕(๒๑๐)	๓.๘(๑๒)	๓.๕(๓๘๕)
ไม่เคยทำ	๓.๕(๑๓๓)	๓.๓(๑๓๓)	๔.๖(๘๑๓)	๕.๒(๓๖)	๔.๓(๑๑๕๕)
รวม	๓.๕(๒๓๓)	๓.๖(๒๔๐)	๔.๖(๑๐๒๓)	๔.๕(๔๘)	๔.๒(๑๕๘๘)

ตารางที่ ๒๕

จำนวน(โดยเฉลี่ย)บุตรเกิดรอด บุตรที่คาดหวัง และบุตรที่ตองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามอาชีพที่ประกอบก่อนการสมรสและ
ระยะเวลาสมรส

อาชีพ	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ไม่ใช้มีด	*(๗)	*(๘)	๕.๖(๑๗)	*(๑)	๘.๖(๒๕๑)
เกษตรกร	๑.๓(๓๐)	๒.๕(๓๐)	๒.๓(๑๒๔)	*(๘)	๕.๐(๑๕๖)
ใช้มีด	๑.๐(๒๖)	๒.๘(๓๕)	๕.๕(๑๐๓)	*(๘)	๓.๕(๒๑๒)
ไม่เคยทำ	๑.๑(๑๘๘)	๓.๐(๑๘๕)	๒.๖(๕๘๗)	๕.๒(๕๗)	๕.๓(๑๓๓๓)
รวม	๑.๑(๒๔๘)	๓.๐(๒๕๕)	๒.๕(๑๑๕๓)	๕.๓(๗๕)	๕.๑(๑๘๑๐)
<u>จำนวนบุตรที่คาดหวัง</u>					
ไม่ใช้มีด	*(๗)	*(๘)	๕.๐(๑๓)	*(๐)	๘.๖(๒๕)
เกษตรกร	๓.๐(๒๕)	๓.๘(๒๘)	๕.๕(๘๕)	*(๑)	๘.๖(๑๓๕)
ใช้มีด	๒.๘(๒๑)	๓.๕(๓๒)	๕.๓(๘๑)	*(๘)	๘.๖(๑๗๘)
ไม่เคยทำ	๒.๘(๑๕๘)	๓.๗(๑๗๓)	๕.๖(๒๓๕)	*(๕)	๘.๘(๕๗๑)
รวม	๒.๘(๒๕๘)	๓.๖(๒๓๘)	๕.๕(๘๑๓)	๕.๗(๑๘)	๘.๗(๑๓๑๓)
<u>จำนวนบุตรที่ตองการ</u>					
ไม่ใช้มีด	*(๗)	*(๘)	๓.๘(๑๖)	*(๑)	๓.๖(๒๘)
เกษตรกร	๓.๐(๒๕)	๓.๓(๒๕)	๔.๖(๑๐๗)	*(๖)	๘.๑(๑๗)
ใช้มีด	๓.๓(๒๓)	๓.๕(๓๓)	๔.๘(๘๘)	*(๕)	๓.๘(๑๘๕)
ไม่เคยทำ	๓.๕(๑๗๓)	๓.๗(๑๗๓)	๔.๖(๘๑๗)	๕.๖(๓๖)	๔.๓(๑๑๕๕)
รวม	๓.๘(๒๗๓)	๓.๖(๒๕๐)	๔.๖(๑๐๒๖)	๕.๕(๘๘)	๕.๖(๑๕๘๓)

การทำงานมีรายได้ของสตรีหลังการสมรสและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการวางที่ ๓๐ พบว่าการทำงานของสตรีหลังการสมรสมีความสัมพันธ์กับภาวะเจริญพันธุ์เช่นเดียวกับการทำงานของสตรีก่อนการสมรส โดยจะเห็นได้ว่าสตรีที่ไม่ทำงานหลังการสมรส มีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวัง และจำนวนบุตรที่ต้องการ มากกว่าสตรีที่ทำงานหลังการสมรส และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณาความสัมพันธ์ก็พบว่า ในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป และผู้ที่สมรสระหว่าง ๕ - ๙ ปี การทำงานของสตรีหลังการสมรสยังคงมีความสัมพันธ์ในลักษณะเดิมอยู่ แต่ในกลุ่ม ผู้ที่สมรสระหว่าง ๐ - ๔ ปี พบว่าสตรีที่ทำงานหลังการสมรสมีจำนวนบุตรเกิดรอดเท่ากับผู้ที่ไม่ทำงาน และสตรีที่ทำงานหลังการสมรสมีจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการมากกว่าสตรีที่ไม่ทำงานหลังการสมรส

การศึกษานี้จึงสรุปได้ว่า สัมพันธสมรสฐานที่ว่าสตรีในชนบทที่ไม่ทำงานหลังการสมรส มีจำนวนบุตรเกิดรอดจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการมากกว่าผู้ที่ทำงานหลังการสมรส (ตารางที่ ๓๐)

ตารางที่ ๓๑ จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่ตกค้าง และบุตรที่ตองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามการทำงาน รายได้หลังการสมรสและ
ระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตเทศบาล

การทำงาน หลังการสมรส	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ปีขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ทำ	๑.๑(๕๖)	๒.๗(๖๐)	๒.๐(๒๒๙)	๕.๙(๑๘)	๔.๘(๓๕๙)
ไม่ทำ	๑.๑(๒๓๕)	๓.๑(๑๙๕)	๒.๖(๙๖๔)	๕.๑(๕๖)	๕.๒(๑๔๕๐)
รวม	๑.๑(๒๘๑)	๓.๐(๒๕๕)	๒.๕(๑๑๙๓)	๕.๓(๗๔)	๕.๑(๑๘๐๙)
<u>จำนวนบุตรที่ตกค้าง</u>					
ทำ	๓.๑(๔๐)	๓.๖(๕๓)	๕.๑(๑๖๑)	*(๔)	๔.๘(๒๕๘)
ไม่ทำ	๒.๘(๒๐๗)	๓.๗(๑๘๕)	๕.๖(๖๕๒)	๓.๘(๑๐)	๔.๗(๑๐๕๔)
รวม	๒.๘(๒๔๗)	๓.๖(๒๓๘)	๕.๕(๘๑๓)	๔.๗(๑๔)	๔.๗(๑๓๑๒)
<u>จำนวนบุตรที่ตองการ</u>					
ทำ	๓.๕(๕๑)	๓.๖(๕๕)	๔.๓(๑๙๗)	๔.๘(๑๐)	๔.๐(๓๑๓)
ไม่ทำ	๓.๓(๒๒๑)	๓.๗(๑๘๕)	๔.๖(๘๒๙)	๔.๕(๓๘)	๔.๓(๑๒๗๓)
รวม	๓.๔(๒๗๒)	๓.๖(๒๔๐)	๔.๕(๑๐๒๖)	๔.๕(๔๘)	๔.๒(๑๕๘๖)

บุคคลที่ทำการลดโทษสตรีและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากตารางที่ ๓๐ และ ๓๒ แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่ทำการลด (กรณีอื่นหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความทันสมัย) มีความสัมพันธ์กับภาวะเจริญพันธุ์ กล่าวคือ สตรีที่มีความทันสมัยมากกว่า โดยเกณฑ์การลดหรือต้องการให้แพทย์และพยาบาลคุมครรภ์ทำการลดใหม่จำนวนบุตรทั้งสามประเภทน้อยกว่าผู้ที่เคยหรือต้องการให้ตัวเอง สามี ญาติ และหมอจ่ายทำการลดให้ซึ่ง เป็นวิธีการที่ทันสมัยน้อยกว่า เช่น บุคคลที่เคยให้หมอจ่ายทำการลดใหม่จำนวนบุตร เกิดรอด ๕.๗ คน จำนวนบุตรที่คาดหวัง ๕.๐ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๔.๕ คน ในขณะที่ผู้ที่เคยให้แพทย์ทำการลดใหม่จำนวนบุตรเกิดรอด ๓.๓ คน จำนวนบุตรที่คาดหวัง ๓.๖ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๓.๕ คน เป็นต้น และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณาความสัมพันธ์แบบความสัมพันธ์ ในลักษณะเดิมทุกกลุ่ม

สถานที่ทำการลดของสตรีและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากตารางที่ ๓๓ และ ๓๔ แสดงให้เห็นถึงสถานที่ทำการลด (กรณีอื่นหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความทันสมัย) มีความสัมพันธ์กับภาวะเจริญพันธุ์ กล่าวคือ สตรีที่มีความทันสมัยมากกว่า โดยเกณฑ์การลดหรือต้องการทำการลดที่โรงพยาบาล คลินิก สถานอนามัยคุมครรภ์ มีจำนวนบุตรทั้งสามประเภทน้อยกว่าผู้ที่เคยหรือต้องการทำการลดที่บ้านของตนเองและบ้านอื่น ๆ ซึ่ง เป็นวิธีการที่ทันสมัยน้อยกว่า เช่น บุคคลที่เคยทำการลดที่บ้านของตนเองหรือบ้านอื่น ๆ มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๕.๗ คน จำนวนบุตรที่คาดหวัง ๕.๐ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๔.๕ คน ในขณะที่ผู้ที่เคยทำการลดที่โรงพยาบาล คลินิก สถานอนามัยคุมครรภ์ มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๒.๕ คน จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการเท่ากันคือ ๓.๓ คน เป็นต้น และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณาความสัมพันธ์แบบความสัมพันธ์ในลักษณะเดิมเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น ในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๕ ปีที่สถานที่ที่ต้องการจะทำการลดไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการ

จากตารางที่ ๓๑ ถึงตารางที่ ๓๔ แสดงให้เห็นว่าการศึกษารังนี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ว่าสตรีที่มีความทันสมัยในการทำการลดมากกว่า จะมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวัง จำนวนบุตรที่ต้องการน้อยกว่าผู้ที่มีความทันสมัยในการทำการลดน้อยกว่า

ตารางที่ ๓๒

จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่คาดหวังและบุตรที่ต้องการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำนวนตามบุคคลโดยหักคลอดใหม่และระยะเวลา
สมรสของสตรีในเขตชนบท

บุคคลที่ เกิดใหม่	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
หมอกำแย	๑.๖(๑๔๔)	๓.๒(๑๕๓)	๖.๗(๘๔๔)	๕.๔(๔๕)	๕.๗(๑๑๔๖)
ตัวเองสามี่แมงกาคี	๑.๕(๓๖)	๓.๑(๕๑)	๗.๑(๑๙๘)	๖.๐(๒๓)	๕.๗(๓๐๘)
พยาบาลมกุฎกรรภ	๑.๕(๒๔)	๓.๒(๑๓)	๕.๙(๕๗)	*(๒)	๔.๔(๙๖)
แพทย์	๑.๔(๓๙)	๒.๓(๓๐)	๕.๑(๕๗)	*(๑)	๓.๓(๑๒๗)
รวม	๑.๖(๒๐๓)	๓.๑(๒๙๗)	๖.๗(๑๑๕๖)	๕.๕(๗๑)	๕.๕(๑๖๗๗)
<u>จำนวนบุตรที่คาดหวัง</u>					
หมอกำแย	๓.๖(๘๘)	๓.๘(๑๔๐)	๕.๖(๕๗๑)	*(๙)	๕.๐(๘๐๘)
ตัวเองสามี่แมงกาคี	๓.๗(๒๙)	๓.๗(๕๘)	๕.๕(๑๒๓)	*(๓)	๕.๑(๒๓๓)
พยาบาลมกุฎกรรภ	๒.๕(๒๔)	๓.๔(๑๓)	๕.๔(๕๘)	*(๑)	๔.๖(๘๖)
แพทย์	๒.๗(๓๗)	๓.๐(๓๐)	๔.๗(๕๑)	*(๐)	๓.๖(๑๑๘)
รวม	๓.๑(๑๗๘)	๓.๖(๒๓๑)	๕.๖(๗๘๓)	๔.๗(๑๓)	๔.๕(๑๒๑๑)
<u>จำนวนบุตรที่ต้องการ</u>					
หมอกำแย	๓.๗(๙๔)	๓.๗(๑๓๙)	๔.๖(๗๒๖)	๕.๑(๑๒๙)	๔.๕(๙๘๘)
ตัวเองสามี่แมงกาคี	๓.๙(๓๕)	๓.๗(๕๐)	๔.๗(๑๖๙)	๔.๙(๑๙)	๔.๕(๒๗๗)
พยาบาลมกุฎกรรภ	๒.๗(๒๔)	๓.๒(๑๓)	๔.๔(๕๐)	*(๑)	๓.๗(๘๘)
แพทย์	๓.๒(๓๙)	๓.๑(๓๐)	๓.๙(๔๘)	*(๐)	๓.๕(๑๑๗)
รวม	๓.๕(๑๙๖)	๓.๖(๒๓๒)	๔.๖(๙๙๓)	๔.๙(๑๕๕)	๔.๓(๑๘๖๒)

ตารางที่ ๓๒ จำนวน (โดยเฉลี่ย) มุตรเกิดรอด มุตรที่ตกค้าง และมุตรที่ทองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามบุคคลที่ปรารถนาจะให้ทำคลอดและ
ระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตชนบท

บุคคลที่ ปรารถนาจะให้ ทำคลอด	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนมุตรเกิดรอด</u>					
หมอดำแย	๑.๓(๑๑๕)	๓.๑(๑๑๖)	๖.๗(๕๕๘)	๕.๘(๓๖)	๕.๘(๘๖๕)
ตัวเองสามี แมตุภาติ	๑.๐(๔๐)	๓.๓(๓๕)	๖.๕(๑๘๐)	๖.๔(๑๓)	๕.๖(๒๖๘)
พยาบาลมกุฎกรรภ	๑.๐(๓๔)	๒.๘(๒๕)	๕.๕(๑๘๓)	* (๘)	๕.๖(๒๑๐)
แพทย์	๑.๐(๕๗)	๒.๗(๗๖)	๖.๐(๒๖๗)	๘.๓(๒๐)	๕.๓(๔๖๐)
รวม	๑.๑(๒๘๖)	๓.๐(๒๕๖)	๖.๕(๑๑๘๘)	๕.๓(๗๗)	๕.๑(๑๘๐๓)
<u>จำนวนมุตรที่ตกค้าง</u>					
หมอดำแย	๒.๕(๕๗)	๓.๗(๑๐๒)	๕.๗(๘๐๐)	* (๖)	๕.๕(๖๐๕)
ตัวเองสามี แมตุภาติ	๓.๓(๓๕)	๔.๐(๓๕)	๕.๘(๑๒๕)	* (๕)	๕.๐(๒๐๘)
พยาบาลมกุฎกรรภ	๓.๑(๒๕)	๓.๕(๒๗)	๕.๐(๑๐๓)	* (๐)	๕.๘(๑๕๕)
แพทย์	๒.๕(๘๗)	๓.๔(๗๕)	๕.๓(๑๘๑)	* (๓)	๕.๖(๓๘๖)
รวม	๒.๘(๒๘๘)	๓.๖(๒๓๙)	๕.๕(๘๑๓)	๕.๗(๑๘)	๕.๗(๑๓๑๘)
<u>จำนวนมุตรที่ทองการ</u>					
หมอดำแย	๓.๖(๑๐๗)	๓.๖(๑๐๕)	๕.๗(๑๕)	๕.๗(๑๕)	๕.๘(๓๔๑)
ตัวเองสามี แมตุภาติ	๓.๗(๓๕)	๓.๕(๓๘)	๕.๕(๑๖๐)	๕.๕(๑๖)	๕.๓(๒๘๕)
พยาบาลมกุฎกรรภ	๓.๕(๓๖)	๓.๖(๒๘)	๕.๓(๑๓๐)	* (๓)	๕.๐(๑๕๓)
แพทย์	๓.๐(๕๓)	๓.๖(๗๕)	๕.๘(๒๖๕)	๓.๘(๑๓)	๓.๕(๔๐๖)
รวม	๓.๘(๒๗๑)	๓.๖(๒๘๖)	๕.๖(๑๐๖๕)	๕.๐(๔๗)	๕.๖(๑๕๘๕)

ตารางที่ ๓๓

จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรตกค้าง และบุตรที่ตองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามสถานทีที่เคยทำคลอดและระยะเวลา
สมรสของสตรีในเขตชนบท

สถานทีที่เคย ทำคลอด	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
บ้าน อื่น ๆ	๑.๖(๑๕๑)	๓.๖(๒๑๓)	๖.๘(๑๐๙๖)	๕.๖(๓๐)	๕.๓(๑๕๓๐)
อนามัยสถานีมุงกรรภ โรงพยาบาลกสิณิถ	๑.๘(๕๖)	๒.๘(๓๘)	๔.๖(๕๘)	*(๑)	๒.๘(๑๔๕)
รวม	๑.๖(๒๐๓)	๓.๑(๒๕๑)	๖.๓(๑๑๕๔)	๕.๕(๓๑)	๕.๕(๑๖๓๕)
<u>จำนวนบุตรที่ตกค้าง</u>					
บ้าน อื่น ๆ	๓.๓(๑๖๘)	๓.๘(๑๙๓)	๕.๓(๓๕๓)	๕.๐(๑๒)	๕.๑(๑๐๓๖)
อนามัยสถานีมุงกรรภ โรงพยาบาลกสิณิถ	๒.๕(๕๐)	๓.๐(๓๘)	๔.๘(๘๕)	*(๑)	๓.๓(๑๓๘)
รวม	๓.๑(๑๙๘)	๓.๖(๒๓๑)	๕.๖(๓๖๘)	๕.๓(๑๓)	๔.๘(๑๖๑๐)
<u>จำนวนบุตรที่ตองการ</u>					
บ้าน อื่น ๆ	๓.๓(๑๘๐)	๓.๓(๑๙๘)	๔.๖(๙๘๖)	๕.๐(๘๘)	๔.๘(๑๓๖๘)
อนามัยสถานีมุงกรรภ โรงพยาบาลกสิณิถ	๒.๘(๕๖)	๓.๐(๓๘)	๒.๘(๘๘)	*(๑)	๓.๓(๑๓๖)
รวม	๓.๕(๑๙๖)	๓.๖(๒๓๖)	๔.๖(๙๘๑)	๕.๕(๘๕)	๔.๓(๑๘๖๐)

ตารางที่ ๓๔

จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรที่เกิดรอด บุตรที่คาดหวัง และบุตรที่ท้องการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามสถานที่ที่ปรารถนาจะฝากคลอดและ
ระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตชนบท

สถานที่ ปรารถนาจะ ฝากคลอด	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ปีขึ้นไป	ไม่ทราบ	
จำนวนบุตรที่เกิดรอด					
ทพาน บ้านถิ่น	๑.๒(๑๓๑)	๓.๒(๑๖๓)	๖.๗(๘๖๗)	๕.๕(๕๓)	๕.๔(๑๒๑๔)
สถานีนอนามัย	๐.๕(๑๕)	๓.๑(๑๓)	๖.๕(๖๑)	*(๑)	๕.๐(๙๐)
โรงพยาบาล คลินิก	๑.๑(๑๐๐)	๒.๖(๓๕)	๕.๘(๒๕๕)	๓.๕(๒๐)	๔.๒(๔๑๐)
รวม	๑.๑(๒๘๖)	๓.๐(๒๙๑)	๖.๕(๑๑๘๓)	๕.๓(๗๕)	๕.๑(๑๓๕๔)
จำนวนบุตรที่คาดหวัง					
ทพาน บ้านถิ่น	๓.๑(๑๔๕)	๓.๗(๑๘๕)	๕.๘(๕๖๖)	๔.๕(๑๑)	๕.๐(๘๗๑)
สถานีนอนามัย	๒.๖(๑๔)	๔.๑(๑๓)	๕.๒(๔๒)	*(๐)	๔.๕(๖๙)
โรงพยาบาล คลินิก	๒.๕(๘๕)	๓.๓(๓๖)	๕.๐(๒๐๑)	*(๓)	๔.๐(๓๒๕)
รวม	๒.๘(๒๔๔)	๓.๖(๒๓๔)	๕.๕(๘๐๙)	๔.๗(๑๔)	๔.๗(๑๓๐๙)
จำนวนบุตรที่ท้องการ					
ทพาน บ้านถิ่น	๓.๗(๑๖๓)	๓.๖(๑๕๑)	๔.๗(๓๑๔)	๕.๕(๓๓)	๔.๔(๑๐๖๑)
สถานีนอนามัย	๒.๒(๑๕)	๔.๗(๑๓)	๔.๓(๕๑)	*(๑)	๔.๐(๘๐)
โรงพยาบาล คลินิก	๓.๐(๙๔)	๓.๔(๓๓)	๔.๒(๒๕๖)	๓.๓(๑๔)	๓.๘(๔๙๗)
รวม	๓.๔(๒๗๒)	๓.๖(๒๙๗)	๔.๖(๖๒๑)	๔.๕(๕๘)	๔.๒(๑๕๖๖)

ทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนต่อขนาดของจำนวนบุตรและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการวิจัยที่ ๓๕ พบว่า ทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนต่อการมีบุตรน้อย (๒ คน) มีความสัมพันธ์กับภาวะเจริญพันธุ์ คือสตรีที่มีหัวหน้าครัวเรือนที่เห็นว่า การมีบุตรน้อยเป็นผลดี มีจำนวนบุตรทั้งสามประเภทน้อยกว่าผู้ที่หัวหน้าครัวเรือนเห็นว่าการมีบุตรน้อยเป็นผลเสีย โดยสตรีที่มีหัวหน้าครัวเรือนเห็นว่าการมีบุตรน้อยเป็นผลดีมีจำนวนบุตรเกิดรอด ๕.๒ คน จำนวนบุตรที่คาดหวัง ๔.๖ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๔.๐ คน ในขณะที่ผู้ที่หัวหน้าครัวเรือนเห็นว่าการมีบุตรน้อยเป็นผลเสียมีจำนวนบุตรเกิดรอด ๖.๔ คน จำนวนบุตรที่คาดหวัง ๕.๖ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๔.๖ คน สตรีที่มีหัวหน้าครัวเรือนกล่าวว่า การมีบุตรน้อยมีทั้งผลดีและผลเสีย และที่ไม่มีความเห็น มีภาวะเจริญพันธุ์ระหว่างสองกลุ่มที่กล่าวมาแล้ว แต่จะใกล้เคียงกับกลุ่มที่เห็นว่าเป็นผลดีมากกว่ากลุ่มที่กล่าวว่าเป็นผลเสีย และเมื่อวิเคราะห์เวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณาความสัมพันธ์กับทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนต่อการมีบุตรน้อยมีความสัมพันธ์ในลักษณะเดิมกับจำนวนบุตรทั้งสามประเภทในทุกกลุ่ม

ผลจากการวิจัยที่ ๓๖ พบว่าทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนต่อการมีบุตรมาก (๕ - ๗ คน ขึ้นไป) มีความสัมพันธ์กับภาวะเจริญพันธุ์ คือ สตรีที่มีหัวหน้าครัวเรือนเห็นว่าการมีบุตรมากเป็นผลดี มีภาวะเจริญพันธุ์ทั้งสามประเภทมากกว่าผู้ที่หัวหน้าครัวเรือนเห็นว่าการมีบุตรมากเป็นผลเสีย โดยผู้ที่หัวหน้าครัวเรือนเห็นว่าการมีบุตรมากเป็นผลดีมีจำนวนบุตรเกิดรอด ๕.๗ คน จำนวนบุตรที่คาดหวัง ๕.๒ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๔.๗ คน ในขณะที่สตรีที่มีหัวหน้าครัวเรือนเห็นว่าการมีบุตรมากเป็นผลเสีย มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๕.๒ คน จำนวนบุตรที่คาดหวัง ๔.๖ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๔.๑ คน และเมื่อวิเคราะห์เวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณาความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนต่อการมีบุตรมากกับจำนวนบุตรเกิดรอดและจำนวนบุตรที่ต้องการ ในลักษณะเดิมทุกกลุ่ม ส่วนจำนวนบุตรที่คาดหวังพบความสัมพันธ์ในลักษณะเดิมในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป และผู้ที่สมรสระหว่าง ๐ - ๔ ปี ส่วนในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี ไม่พบความสัมพันธ์

การศึกษานี้จึงสรุปได้ว่าสนับสนุนสมมุติฐานที่ว่าสตรีในชนบทที่มีหัวหน้าครัวเรือนที่มีทัศนคติว่าการมีบุตรมากเป็นผลดี การมีบุตรน้อยเป็นผลเสีย จะมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการมากกว่าผู้ที่ทัศนคติว่าการมีบุตรมากเป็นผลเสีย การมีบุตรน้อยเป็นผลดี (ตารางที่ ๓๕ และ ๓๖)

ตารางที่ ๓๕

จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่ตกค้าง และบุตรที่ตองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนตอการ
มีบุตรนอย (๒ คน) และระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตชนบท

ทัศนคติ ตอการมี นอย	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ผลดี	๑.๐(๒๓)	๒.๙(๕๘)	๒.๒(๔๕๕)	๕.๓(๑๒)	๕.๒(๒๓๒)
ผลเสีย	๑.๑(๑๘)	๓.๑(๒๘)	๓.๒(๒๓๐)	๓.๐(๑๔)	๒.๔(๒๙๐)
ไม่มีความเห็น	๑.๐(๑๒)	* (๕)	๒.๕(๓๓)	* (๘)	๕.๓(๑๐๒)
ทั้งหมด	๑.๔(๒๑)	๓.๓(๓๕)	๒.๔(๒๒๐)	* (๘)	๕.๖(๒๘๘)
รวม	๑.๑(๑๑๘)	๓.๐(๑๓๕)	๒.๕(๔๘๒)	๕.๘(๔๒)	๕.๖(๑๓๑๒)
<u>จำนวนบุตรที่ตกค้าง</u>					
ผลดี	๒.๘(๕๓)	๓.๒(๕๕)	๕.๓(๓๒๓)	* (๔)	๔.๖(๔๘๓)
ผลเสีย	๒.๖(๑๒)	๔.๐(๒๓)	๒.๒(๑๕๔)	* (๓)	๕.๖(๒๐๐)
ไม่มีความเห็น	๒.๓(๑๕)	* (๘)	๕.๘(๔๘)	* (๒)	๔.๘(๓๓)
ทั้งหมด	๒.๙(๑๘)	๓.๙(๓๓)	๕.๕(๑๓๐)	* (๑)	๕.๐(๒๒๒)
รวม	๒.๘(๑๐๒)	๓.๖(๑๒๓)	๕.๖(๒๙๙)	๔.๔(๑๐)	๔.๙(๕๘๒)
<u>จำนวนบุตรที่ตองการ</u>					
ผลดี	๓.๒(๒๒)	๓.๘(๕๘)	๔.๓(๔๐๓)	๔.๓(๑๐)	๔.๐(๕๖๙)
ผลเสีย	๓.๓(๑๘)	๔.๐(๒๓)	๕.๓(๒๐๒)	๕.๘(๑๑)	๕.๑(๒๕๘)
ไม่มีความเห็น	๓.๒(๑๒)	* (๓)	๔.๔(๕๓)	* (๔)	๔.๑(๘๘)
ทั้งหมด	๓.๘(๒๐)	๓.๙(๓๓)	๔.๘(๑๙๘)	* (๕)	๔.๓(๒๕๒)
รวม	๓.๓(๑๑๒)	๓.๖(๑๒๕)	๔.๕(๔๕๒)	๔.๙(๓๐)	๔.๓(๑๑๒๓)

ตารางที่ ๓๖

จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่คาดหวัง และบุตรที่ตองการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนตองการ
มีบุตรมาก (๕ - ๗ คนขึ้นไป) และระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตเทศบาล

ทัศนคติ ตองการมี บุตรมาก	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ผลดี	๑.๑(๓๗)	๓.๐(๕๑)	๖.๖(๓๕๑)	๖.๐(๑๕)	๕.๗(๔๕๘)
ผลเสีย	๐.๘(๒๗)	๓.๑(๔๑)	๖.๓(๑๘๖)	*(๖)	๕.๒(๒๖๐)
ไม่มีความเห็น	๐.๕(๑๑)	*(๖)	๓.๑(๓๘)	*(๗)	๕.๓(๕๘)
ทั้งสิ้น	๑.๓(๔๑)	๓.๐(๙๘)	๖.๖(๕๗๕)	๕.๘(๑๘)	๕.๖(๕๘๗)
รวม	๑.๑(๑๑๖)	๓.๐(๑๓๗)	๖.๕(๕๘๘)	๕.๕(๔๖)	๕.๖(๑๓๑๘)
<u>จำนวนบุตรที่คาดหวัง</u>					
ผลดี	๓.๐(๓๑)	๓.๗(๔๕)	๕.๗(๒๓๕)	*(๖)	๕.๖(๓๖๑)
ผลเสีย	๒.๖(๒๘)	๓.๘(๔๐)	๕.๘(๑๒๘)	*(๘)	๔.๖(๑๕๖)
ไม่มีความเห็น	๒.๓(๑๑)	(๕)	๕.๕(๒๐)	*(๖)	๔.๓(๓๘)
ทั้งสิ้น	๓.๐(๓๗)	๓.๘(๙๖)	๕.๖(๓๘๓)	*(๓)	๕.๐(๔๓๐)
รวม	๒.๘(๑๐๓)	๓.๖(๑๗๐)	๕.๖(๖๐๑)	๔.๑(๑๑)	๔.๕(๕๘๕)
<u>จำนวนบุตรที่ตองการ</u>					
ผลดี	๓.๘(๓๖)	๓.๕(๕๐)	๔.๕(๓๐๘)	๕.๕(๑๖)	๔.๗(๔๐๖)
ผลเสีย	๓.๖(๒๖)	๓.๗(๓๘)	๔.๓(๑๖๘)	*(๘)	๔.๑(๒๓๖)
ไม่มีความเห็น	๒.๕(๑๑)	*(๖)	๕.๐(๒๓)	*(๓)	๓.๕(๔๓)
ทั้งสิ้น	๓.๖(๔๐)	๓.๕(๙๔)	๔.๕(๓๖๖)	๔.๕(๑๑)	๔.๖(๔๘๗)
รวม	๓.๓(๑๑๓)	๓.๗(๑๖๘)	๔.๖(๕๙๗)	๕.๗(๓๐)	๔.๓(๑๑๖๘)

ความรูเกี่ยวกับกาป้องกันกาปฏิสนธิและภาวะเจริญันธ

ผลจากตารางที่ ๓๗ พบว่า ความรู้ในการป้องกันกาปฏิสนธิมีผลลดภาวะเจริญันธ โดยสตรีที่ไม่มีความรู้กาป้องกันกาปฏิสนธิมีจำนวนบุตรเกิดรอดและจำนวนบุตรที่คาดหวัง น้อยกว่าผู้ที่มีความรู้ ๆ และส่วนใหญ่ผู้ที่มีความรู้ในการป้องกันกาปฏิสนธิมากกว่าจะมีจำนวน บุตรเกิดรอดและจำนวนบุตรที่คาดหวังน้อยกว่าผู้ที่มีความรู้ ๆ น้อยกว่า เจน ยูไม่มีความรู้ การป้องกันกาปฏิสนธิมีบุตรเกิดรอด ๔.๔ คน และจำนวนบุตรที่คาดหวัง ๔.๖ คน ผู้ที่มีความ รู้ ๆ ๑ วิธี มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๔.๕ คน และจำนวนบุตรที่คาดหวัง ๔.๖ คน ซึ่งจำนวนดังกล่าวนี้ มากกว่าผู้ที่มีความรู้ ๆ ๓ วิธีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนบุตรเกิดรอด ๔.๗ คน และจำนวนบุตรที่คาดหวัง ๔.๖ คน และเมื่อวิเคราะห์เวลาสมรสของสตรีที่มาร่วมชีวิตแรกก็พบว่าในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปี ขึ้นไป และระหว่าง ๐ - ๕ ปี ความรู้กาป้องกันกาปฏิสนธิของสตรีที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะ เดิมกับจำนวนบุตรเกิดรอดและจำนวนบุตรที่คาดหวัง ส่วนในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๕ ปี พบว่า ความรู้กาป้องกันกาปฏิสนธิมีความสัมพันธ์ในลักษณะ เดิมกับจำนวนบุตรเกิดรอด แต่ไม่มีความ สัมพันธ์กับจำนวนบุตรที่คาดหวัง

ผู้ที่ไม่มีความรู้หรือรู้เพียง ๑ หรือ ๒ วิธี ต้องการจำนวนบุตรใกล้เคียงกับคือ ๔.๒ , ๔.๑ และ ๔.๒ คน ตามลำดับ สตรีที่มีความรู้ค่อนข้างมาก (๓ วิธีขึ้นไป) ต้องการบุตรน้อยที่สุด คือ ๓.๘ คน เมื่อควบคุมระยะเวลาสมรสของสตรีแล้ว โดยทั่วไปยังพบว่าผู้ที่มีความรู้ ๆ มากยัง ต้องการบุตรน้อยที่สุดในกลุ่มที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๕ ปี, ๑๐ ปีขึ้นไป สำหรับในกลุ่มที่สมรสมาแล้ว เพียง ๐ - ๕ ปี สตรีที่ไม่มีความรู้โดยเฉลี่ยต้องการบุตรน้อยที่สุดคือ ๓.๒ คน แลก็ไม่ได้น้อยกว่า สตรีกลุ่มอื่นมากนัก

ดังที่กล่าวมานี้ แสดงให้เห็นว่ามีความรู้กาป้องกันกาปฏิสนธิมีจำนวนบุตรเกิดรอด และคาดว่าจะเป็นมากกว่า แต่ต้องการบุตรน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ ๆ ซึ่งผลการศึกษานี้จึงสนับสนุน สมมุติฐานที่ตั้งใจเพียงบางส่วน (ตารางที่ ๓๗)

ตารางที่ ๓๗ จำนวน (โดยเฉลี่ย) บุตรเกิดรอด บุตรที่ตกค้างและบุตรที่กองการของสตรีที่สมรสแล้ว จำนวนตามความรูเกี่ยวกับความปลอดภัยประสูติและระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตชนบท

จำนวนวิธิต	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ไม่รู	๐.๘(๑๐๐)	๒.๙(๓๐)	๒.๐(๒๓๕)	๒.๐(๑๑)	๔.๘(๔๕๘)
๑	๐.๙(๕๖)	๓.๑(๖๙)	๒.๕(๒๑๙)	*(๑)	๔.๕(๓๘๙)
๒	๑.๓(๕๐)	๓.๒(๔๓)	๒.๒(๑๕๒)	*(๐)	๔.๗(๓๙๕)
๓ ขึ้นไป	๑.๖(๔๙)	๒.๙(๕๘)	๒.๓(๑๖๖)	*(๓)	๔.๗(๒๗๖)
รวม	๑.๑(๒๕๕)	๓.๐(๒๔๐)	๒.๒(๘๑๑)	๕.๕(๑๕)	๔.๖(๑๓๖๑)
<u>จำนวนบุตรที่ตกค้าง</u>					
ไม่รู	๒.๗(๙๓)	๔.๐(๖๙)	๕.๕(๒๓๑)	๕.๑(๑๑)	๔.๖(๔๘๘)
๑	๒.๙(๕๑)	๓.๔(๖๘)	๕.๖(๒๒๐)	*(๑)	๔.๗(๓๘๐)
๒	๓.๑(๔๙)	๓.๗(๔๒)	๕.๖(๑๕๑)	*(๐)	๔.๘(๒๙๒)
๓ ขึ้นไป	๒.๘(๔๙)	๓.๒(๕๘)	๕.๖(๑๖๖)	*(๒)	๔.๖(๒๗๕)
รวม	๒.๙(๒๘๖)	๓.๖(๒๓๓)	๕.๕(๘๐๘)	๕.๗(๑๔)	๔.๗(๑๓๐๕)
<u>จำนวนบุตรที่กองการ</u>					
ไม่รู	๓.๒(๙๘)	๓.๗(๖๕)	๔.๗(๒๕๑)	*(๘)	๔.๒(๔๒๒)
๑	๓.๕(๕๘)	๓.๗(๖๔)	๔.๘(๒๑๓)	*(๑)	๔.๑(๓๓๒)
๒	๓.๘(๕๐)	๓.๙(๔๓)	๔.๖(๑๘๘)	*(๐)	๔.๒(๒๘๑)
๓ ขึ้นไป	๓.๓(๔๘)	๓.๓(๕๘)	๔.๑(๑๖๓)	*(๓)	๓.๘(๒๗๓)
รวม	๓.๓(๒๕๐)	๓.๖(๒๓๑)	๔.๕(๗๗๕)	๓.๘(๑๒)	๔.๑(๑๒๖๘)

ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการางที่ ๓๔ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิของสตรี มีความสัมพันธ์กับภาวะเจริญพันธุ์ นั่นคือ สตรีที่เห็นด้วยกับการป้องกันการปฏิสนธิมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการ น้อยกว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการป้องกันการปฏิสนธิ เช่น ผู้ที่เห็นด้วยกับการป้องกันการปฏิสนธิ มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๔.๘ คน บุตรที่คาดหวัง ๔.๕ คน และบุตรที่ต้องการ ๔.๐ คน ในขณะที่ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการป้องกันการปฏิสนธิมีจำนวนบุตรเกิดรอด ๕.๓ คน จำนวนบุตรที่คาดหวัง ๕.๑ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๔.๖ คน เป็นคน ผู้ที่ตอบว่าแล้วแต่กรณีมีภาวะเจริญพันธุ์ใกล้เคียงกับผู้เห็นด้วย ในขณะที่ผู้ตอบว่าไม่ทราบในตอบ จะมีภาวะเจริญพันธุ์ทั้งสามประเภทใกล้เคียงหรือมากกว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วย และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณา ปรากฏว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิของสตรี มีความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกับจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการในทุกกลุ่ม แต่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกับจำนวนบุตรเกิดรอด เฉพาะในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๕ ปีเท่านั้น ส่วนในกลุ่มผู้ที่สมรสแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไปไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลจากการางที่ ๓๕ พบว่าทัศนคติในการป้องกันการปฏิสนธิของสามีมีความสัมพันธ์กับภาวะเจริญพันธุ์เช่นเดียวกับทัศนคติในการป้องกันการปฏิสนธิของสตรี กล่าวคือ สตรีที่มีสามีเห็นด้วยกับการป้องกันการปฏิสนธิ มีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการ น้อยกว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วย เช่น สตรีที่มีสามีเห็นด้วย ๆ มีจำนวนบุตรเกิดรอด และจำนวนบุตรที่คาดหวัง เท่ากับ ๔.๔ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๓.๘ คน และสตรีที่มีสามีไม่เห็นด้วยกับการป้องกันการปฏิสนธิ มีจำนวนบุตรเกิดรอด และจำนวนบุตรที่คาดหวัง ๕.๐ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๔.๕ คน สตรีที่ไม่เคยพูดเรื่องการวางแผนครอบครัวกับสามี หรือสามีมีทัศนคติอย่างอื่น มีภาวะเจริญพันธุ์ทั้ง ๓ ประเภทอยู่ในระหว่างกลางของสองพวกที่โลกสาวมาเดานั้น และเมื่อนำระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณาแล้วพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการป้องกันการปฏิสนธิของสามีกับจำนวนบุตรทั้งสามประเภทเป็นไปในลักษณะ เดิมทุกกลุ่ม

จากที่กล่าวมาข้างนี้จึงสรุปได้ว่า การศึกษาครั้งนี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ว่า สตรีในชนบทที่ตนเองและสามีเห็นด้วยกับการป้องกันการปฏิสนธิจะมีจำนวนบุตรเกิดรอดจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการ น้อยกว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการป้องกันการปฏิสนธิ (ตารางที่ ๓๔ - ๓๕)

ตารางที่ ๓๘

จำนวน (โดยเฉลี่ย) มตร เกิดรอด มตร ที่ภาคหวัง และ มตร ที่ต้องการ
ของสตรีที่สมรสแล้ว จำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สนธิ
และระยะเวลาสมรสของสตรีในเขตชนบท

ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สนธิ	ระยะเวลาสมรส				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนมตร เกิดรอด</u>					
เห็นด้วย	๑.๒(๑๕๘)	๓.๐(๑๓๑)	๒.๘(๕๕๕)	๕.๗(๑๖)	๘.๘(๙๐๘)
แล้วแต่กรณี	๑.๐(๑๘)	*(๕)	๒.๖(๕๓)	*(๓)	๘.๘(๘๓)
ไม่เห็นด้วย	๑.๐(๘๑)	๓.๑(๖๐)	๒.๘(๘๖๖)	๕.๘(๓๕)	๕.๓(๖๐๖)
ไม่ทราบ	๑.๐(๒๖)	๒.๕(๑๒)	๒.๗(๑๑๑)	๘.๖(๑๕)	๕.๓(๑๖๘)
ไม่ตอบ	*(๕)	*(๘)	๒.๘(๘๘)	*(๖)	๕.๘(๕๕)
รวม	๑.๑(๒๘๘)	๓.๐(๖๕๖)	๒.๕(๑๑๕๓)	๕.๘(๗๕)	๕.๑(๑๘๑๖)
<u>จำนวนมตร ที่ภาคหวัง</u>					
เห็นด้วย	๒.๗(๑๓๕)	๓.๕(๑๖๘)	๕.๘(๘๕๕)	*(๓)	๘.๕(๗๓๕)
แล้วแต่กรณี	๒.๘(๑๕)	*(๘)	๕.๘(๓๗)	*(๑)	๘.๖(๖๑)
ไม่เห็นด้วย	๓.๘(๖๗)	๓.๘(๕๕)	๕.๗(๖๗๘)	*(๗)	๕.๑(๘๐๗)
ไม่ทราบ	๒.๖(๒๖)	๓.๘(๑๐)	๕.๗(๕๕)	*(๑)	๘.๖(๘๘)
ไม่ตอบ	๕*(๘)	*(๓)	๕.๕(๑๕)	*(๒)	๘.๘(๒๘)
รวม	๒.๕(๖๘๗)	๓.๖(๖๕๐)	๕.๕(๘๑๘)	๘.๗(๑๘)	๕.๗(๑๓๑๕)
<u>จำนวนมตร ที่ต้องการ</u>					
เห็นด้วย	๓.๓(๑๕๑)	๓.๖(๑๖๕)	๘.๓(๕๐๘)	๘.๕(๑๓)	๘.๐(๘๓๑)
แล้วแต่กรณี	๓.๐(๑๗)	*(๘)	๘.๖(๘๖)	*(๑)	๘.๐(๖๘)
ไม่เห็นด้วย	๓.๗(๗๖)	๓.๕(๕๘)	๘.๕(๓๗๑)	๕.๐(๒๖)	๘.๖(๕๒๗)
ไม่ทราบ	๓.๖(๒๖)	๓.๖(๑๑)	๘.๖(๘๑)	*(๖)	๘.๖(๑๖๘)
ไม่ตอบ	*(๘)	*(๓)	๘.๕(๖๕)	*(๓)	๘.๘(๓๕)
รวม	๓.๘(๖๗๘)	๓.๖(๖๕๑)	๘.๕(๑๐๖๗)	๘.๘(๘๕๑)	๘.๖(๑๕๕๑)

ตารางที่ ๓๕

จำนวน (โดยเฉลี่ย) มุทรีเกิดรอด มุทรีที่ตากแห้งและมุทรีที่ตองการ
ของสตรีที่ผสมแล้ว จำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกัน การปฏิสนธิ
ของสามีและระยะเวลาอดมรดของสตรีในเสตตามท

ทัศนคติของสามี กานการป้องกัน การปฏิสนธิ	ระยะเวลาอดมรด				รวม
	๐ - ๔	๕ - ๙	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนมุทรีเกิดรอด</u>					
เห็นกาย	๑.๒(๖๕)	๓.๐(๑๐๒)	๖.๑(๒๐๗)	*(๐)	๘.๘(๓๗๔)
ไม่เห็นกาย	๑.๓(๒๐)	๓.๒(๑๗)	๖.๖(๖๕)	*(๐)	๙.๐(๑๐๒)
ไม่เคยพูด	๑.๐(๑๖๒)	๒.๕(๑๑๓)	๖.๖(๔๕๕)	๕.๗(๑๓)	๘.๖(๗๔๓)
อื่น ๆ	*(๕)	*(๑)	๖.๑(๑๖)	*(๑)	๘.๕(๒๓)
รวม	๑.๑(๒๕๒)	๓.๐(๒๓๓)	๖.๒(๗๘๓)	๕.๘(๑๘)	๘.๖(๑๖๕๖)
<u>จำนวนมุทรีที่ตากแห้ง</u>					
เห็นกาย	๒.๘(๖๘)	๓.๘(๑๐๐)	๕.๓(๒๐๗)	*(๐)	๘.๘(๓๗๔)
ไม่เห็นกาย	๓.๑(๒๐)	๓.๖(๑๘)	๖.๐(๖๕)	*(๐)	๙.๐(๑๐๒)
ไม่เคยพูด	๒.๘(๑๕๘)	๓.๘(๑๑๑)	๕.๖(๔๕๓)	๘.๘(๑๓)	๘.๗(๗๗๑)
อื่น ๆ	*(๕)	*(๑)	๕.๕(๑๖)	*(๐)	๘.๘(๒๖)
รวม	๒.๕(๒๕๓)	๓.๖(๒๓๐)	๕.๕(๗๘๐)	๘.๘(๑๓)	๘.๗(๑๖๖๖)
<u>จำนวนมุทรีที่ตองการ</u>					
เห็นกาย	๓.๑(๖๘)	๓.๘(๑๐๐)	๘.๖(๒๐๗)	*(๐)	๓.๘(๓๖๗)
ไม่เห็นกาย	๓.๘(๒๐)	๔.๐(๑๗)	๘.๕(๖๕)	*(๐)	๘.๕(๑๐๑)
ไม่เคยพูด	๓.๘(๑๕๘)	๓.๘(๑๑๑)	๘.๖(๔๖๗)	๘.๑(๑๐)	๘.๖(๗๘๖)
อื่น ๆ	*(๕)	*(๑)	๓.๕(๑๕)	*(๑)	๓.๘(๒๖)
รวม	๓.๓(๒๕๗)	๓.๖(๒๓๕)	๘.๕(๗๘๕)	๓.๕(๑๑)	๘.๑(๑๖๖๖)

การป้องกันการปฏิสนธิและภาวะเจริญพันธุ์

ผลจากการวางที่ ๔๐ พบว่าการป้องกันการปฏิสนธิของสตรีไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนบุตรเกิดรอดกล่าวคือ ผู้ที่กำลังใช้ยาอยู่ในปัจจุบันกับผู้ที่ไม่เคยใช้ มีจำนวนบุตรเกิดรอดเท่ากับ ๔.๖ คน ผู้ที่เคยใช้ ๖ มี ๔.๘ คน และเมื่อพิจารณาระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมพิจารณาความสัมพันธ์กับเพศภาวะความสัมพันธ์แตกต่างไปคือ กลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป ผู้ที่กำลังใช้ ๖ มี ๕.๗ คน ผู้ที่เคยใช้ ๖ มี ๖.๕ คน ผู้ไม่เคยใช้ ๖ มี ๖.๓ คน ส่วนในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี และ ๐ - ๔ ปี ผู้ที่กำลังใช้ ๖ มีบุตรเกิดรอดมากที่สุด เช่นในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๐ - ๔ ปี ผู้ที่กำลังใช้ ๖ มี ๑.๗ คน ผู้ที่เคยใช้ ๖ มี ๑.๔ คน และผู้ไม่เคยใช้ ๖ ๑.๐ คน เป็นต้น

การป้องกันการปฏิสนธิมีความสัมพันธ์กับจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ที่กำลังใช้ ๖ มีจำนวนบุตรที่คาดหวังและจำนวนบุตรที่ต้องการน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยใช้ หรือผู้ที่เคยใช้ บุตรขณะนี้เด็กใช้ไปแล้ว เช่นผู้ที่กำลังใช้ ๖ มีจำนวนบุตรที่คาดหวัง ๔.๓ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๓.๗ คน ในขณะที่ผู้ไม่เคยใช้มีจำนวนบุตรที่คาดหวัง ๔.๕ คน และจำนวนบุตรที่ต้องการ ๔.๖ คน เป็นต้น และเมื่อพิจารณาระยะเวลาสมรสของสตรีมารวมในการพิจารณา พบว่า การป้องกันการปฏิสนธิมีความสัมพันธ์ลักษณะ เดิมกับจำนวนบุตรที่คาดหวังทุกกลุ่ม ส่วนจำนวนบุตรที่ต้องการ พบว่าความสัมพันธ์ลักษณะ เดิมในกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป เท่านั้น ส่วนกลุ่มผู้ที่สมรสมาแล้ว ๕ - ๙ ปี และ ๐ - ๔ ปี ไม่พบความสัมพันธ์

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การศึกษาครั้งนี้สนับสนุนสมมุติฐานบางส่วนที่ว่าสตรีในชนบทที่ปฏิบัติ การการป้องกันการปฏิสนธิมีจำนวนบุตรเกิดรอด จำนวนบุตรที่คาดหวัง และจำนวนบุตรที่ต้องการต่ำกว่าผู้ที่ไม่เคยปฏิบัติ (ตารางที่ ๔๐)

ตารางที่ ๕๐

จำนวน (โดยเฉลี่ย) มุกร เกิดรอด มุกร ที่คาดหวัง และ มุกร ที่ทองการของ
สัตว์ที่ผสมแล้ว จำแนกตามการป้องกัน การปฏิสนธิ และระยะเวลา
ผสมของสัตว์ในเขตนมพ

การป้องกัน การปฏิสนธิ	ระยะเวลาผสม				รวม
	๐ - ๘	๘ - ๕	๑๐ ขึ้นไป	ไม่ทราบ	
<u>จำนวนมุกรเกิดรอด</u>					
กำลังไข	๑.๓(๓๐)	๓.๑(๗๑)	๕.๗(๑๗๒)	*(๐)	๘.๖(๒๗๓)
เคยไข	๑.๘(๑๕)	๓.๓(๑๖)	๖.๕(๘๘)	*(๐)	๘.๘(๑๑๙)
ไม่เคยไข	๑.๐(๒๑๘)	๒.๕(๑๕๓)	๖.๓(๕๕๒)	๕.๘(๑๘)	๘.๖(๘๓๓)
รวม	๑.๑(๒๕๕)	๓.๐(๒๔๐)	๖.๖(๘๐๘)	๕.๘(๑๘)	๘.๖(๑๓๖๑)
<u>จำนวนมุกรที่คาดหวัง</u>					
กำลังไข	๒.๖(๒๕)	๓.๑(๗๑)	๕.๑(๑๗๑)	*(๐)	๘.๓(๒๗๑)
เคยไข	๒.๖(๑๕)	๓.๕(๑๖)	๕.๗(๘๘)	*(๐)	๘.๗(๑๑๙)
ไม่เคยไข	๒.๕(๒๐๘)	๓.๘(๑๕๐)	๕.๘(๕๘๘)	๘.๗(๑๘)	๘.๘(๘๕๖)
รวม	๒.๘(๒๘๘)	๓.๖(๒๓๗)	๕.๕(๘๐๓)	๘.๗(๑๘)	๘.๗(๑๓๐๖)
<u>จำนวนมุกรที่ทองการ</u> ๐					
กำลังไข	๓.๐(๒๕)	๓.๖(๖๘)	๘.๑(๑๖๘)	*(๐)	๓.๗(๒๖๑)
เคยไข	๓.๖(๑๘)	๓.๕(๑๕)	๘.๘(๘๓)	*(๐)	๘.๐(๑๑๖)
ไม่เคยไข	๓.๘(๒๐๘)	๓.๕(๑๘๘)	๘.๖(๕๖๓)	๘.๐(๑๑)	๘.๖(๘๓๐)
รวม	๓.๓(๒๕๑)	๓.๖(๒๓๑)	๘.๕(๗๑๐)	๘.๐(๑๑)	๘.๑(๑๖๖๓)